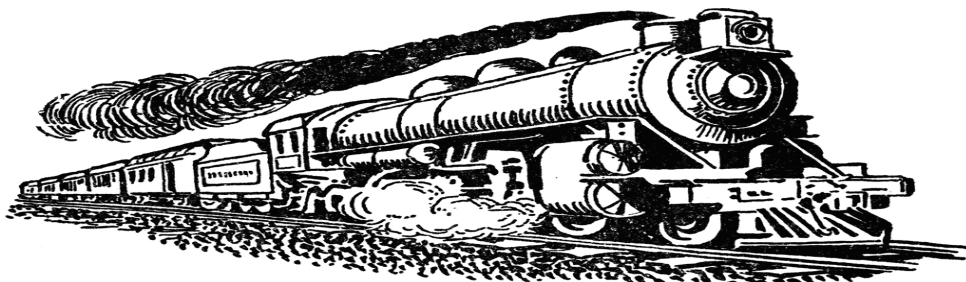

SINDICAT sau ... syndicate

CONCEPȚIE
INTEGRALĂ
GR.AN.AC.

Numărul 7 - 29 noiembrie 2017

CUPRINS

Internațional

Revoluția Socialistă

Republica Moldova, mesaj

America, Boston

Euronews

Brașov - 15 noiembrie 1987

Conducătorul zburător

Alba- Neagra

Filozofia eșecului

Piețe și târguri=universitate

Școala psihopatică

Sirena sindicală

Ce plătesc salariații

Solidaritate Sanitară

Comunicat Cartel Alfa

Cratius

Patronul bugetar

Restitutio in integrum

Sporul de toxicitate

Finul din Vaslui

Filiera clujeană

Cercetarea Cui?

Sesizare: salariați neplătiți

AD-Astra - nereguli evaluare

Tudose nu știe ce vorbește

Sirena sindicală

Cuvântul Președintelui

Olguța și realitatea paralelă

Mahala - muncitorii militanți

Demagogie politică

ȘCOALA PSIHOPATICĂ

În cei treizeci de ani ai mei de predat, am observat un fenomen fascinant: școala și învățământul devin tot mai irelevante pentru marile întreprinderi ale planetei.

Nimeni nu mai crede faptul că oamenii de știință sunt pregătiți în cadrul orelor de științe, sau că politicienii sunt pregătiți în cadrul orelor de cultură civică, sau că poeții sunt pregătiți în cadrul celor de engleză.

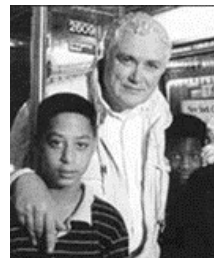
Adevărul este că școlile nu mai învață nimic, în afară de cum să te supui ordinelor.

Aici este un mare mister pentru mine, fiindcă mii de persoane omenoase, afectuoase, lucrează în școli ca profesori, ca asistenți și ca administratori, însă logica abstractă a instituției depășește totuși contribuțiile lor personale.

Cu toate că profesorilor le pasă cu adevărat și își dau toată, toată silința, instituția este psihopatică – nu are conștiință. Ea sună dintr-un clopoțel și tânărul care era adâncit în scrisul unei poezii trebuie să închidă caietul și să se mute într-o altă celulă, unde trebuie să memoreze faptul că omul și maimuța se trag din același strămoș.

= II =

Tipul de școală obligatorie pe care îl avem este o invenție a statului Massachusetts din jurul anului 1850.

There isn't a right way
to become educated;
there are as many ways
as there are fingerprints.

John Taylor Gatto

A întâmpinat rezistența – uneori armată – a aproximativ optzeci la sută din populația Massachussetsului, cu un ultim avanpost în Barnstable, pe Cape Cod, unde nu și-au predat copiii până în anii 1880, când locul a fost ocupat de armată, iar copiii au trebuit să mărșăluiască, sub pază, spre școală.

Acum, iată o idee ciudată care ar merita cântărită: biroul senatorului Ted Kennedy a emis, nu cu mult timp în urmă, un document care susține că rata alfabetizării înainte de învățământul obligatoriu era de nouăzeci și opt la sută, iar după apariția acestuia procente nu au mai depășit niciodată nouăzeci și unu la sută, valabil și pentru 1990.

Și încă un lucru ciudat, asupra căruia merită reflectat: mișcarea de homeschooling a crescut încet, încet, până într-acolo că un milion și jumătate de tineri sunt educați în totalitate de către părinții lor; luna trecută, presa despre educație a comunicat niște știri extraordinare ...

continuare în pagina 8

"SINDICAT ... sau syndicate"

Nu este un titlu ales întâmplător. Există o diferență clară între prevederile legale în privința motivației constituirii organizațiilor sindicale și activitatea reală a acestora. Este vorba despre Drepturi pe care cei mai mulți salariați, în mod greșit, le reduc la salariul lunar. Este vorba despre deteriorarea imaginii sindicatelor și a sindicaliștilor. Este vorba despre "teama celor mulți" în privința pierderii locului de muncă și de victimizarea individuală. Este vorba despre o muncă necunoscută cel mai adesea greșit canalizată, și tocmai de aceea lipsită de rezultate, de recunoașterea lor. Este vorba despre "rampa de lansare" profesională pe care o asigură concubinajul sindical cu angajatorul sau chiar cu guvernarea. Nume grele de sindicaliști s-au pierdut sub culoarea (com)promițătoare a partidelor politice. În concluzie este vorba despre ce ar trebui să însemne SINDICAT și ce se întâmplă cu adevărat în syndicate.

Dorim un diagnostic obiectiv asupra stării de sănătate a organizațiilor sindicale și un tratament pe măsura acestui organism bolnav.

Am promis într-un mesaj anterior tuturor salariaților universității că **1 Mai 2017 va fi un punct de referință pentru activitatea sindicală** din instituție și vom susține cu fapte această promisiune. Rolul promisiunilor este să devină obligații realizate. Nu suntem structură de Partid. Sindicatele au o libertate de organizare și de colaborare pe care nu o exploatează la maximă capacitate. Membrii acestor organizații "au uitat" acest lucru deși cunosc puterea sindicatelor și efectele benefice pe care le pot produce. Sindicatele au ajuns în acest stadiu din mai multe cauze obiective sau subiective. Istoria recentă a activității sindicale în sectorul de învățământ superior și cercetare arată coabitarea dintre reprezentanții sindicali și sfera politică. Ecaterina Andronescu este unul din personajele cheie al evoluției sau involuției sistemului de educație și nu de învățământ.

Un om învățat este un om puternic! Prin ce diferă un Educator de un Învățat? Vom încerca să abordăm din perspective obiective diferite această întrebare. Undeva în fundal vom discuta **autonomia universitară** și produsul acesteia: Patronul Bugetar. Nu este nicio contradicție în privința acestor două cuvinte alăturate din sectoare de activitate diferite.

Patronul Bugetar există.

INTERNAȚIONAL

Le mardi 17 octobre, premier jour de débat parlementaire sur la loi de finances 2018, les salariés de France Télévisions ont massivement répondu à l'appel à la grève lancé par les syndicats CGT, CFDT et FO, auxquels s'était joint le Syndicat national des journalistes

Les revendications des grévistes étaient les suivantes:

- « - Un financement à la hauteur des enjeux, pérenne et stabilisé. Non à l'amputation de 80 millions d'euros dans les budgets de l'audiovisuel public !
- L'arrêt des suppressions d'emplois et de la dégradation des conditions de travail dans tous les secteurs. Une pause dans les mutualisations à marche forcée au siège.
- Le maintien des missions de service public, dont l'information de proximité au travers des éditions locales de France 3.
- Le maintien des implantations de la filière de production en région et d'un site spécifique pour l'antenne de France 3-Paris-Île-de-France. »

Ordonnances : les premiers Décrets d'application Signés le mois dernier par Macron, les ordonnances contre le Code du travail nécessitent certains décrets d'application.

Le gouvernement en a présenté plusieurs projets ces derniers jours, concernant notamment la fusion des institutions représentatives du personnel (délégués du personnel, comité d'entreprise, CHSCT) dans un « conseil social et économique » dans chaque entreprise. Ces projets de décrets sont conformes à la logique d'ensemble des ordonnances. Bouleversant la hiérarchie des normes, cassant la prééminence du Code du travail et des conventions collectives de branche, il s'agit d'enfermer, entreprise par entreprise, les organisations syndicales et leurs représentants dans une vision commune de l'entreprise avec le patron.

Un projet de société qui a pour nom : le corporatisme.

RUȘINE - în timpul dezbaterii bugetului asigurărilor sociale, ministrul Sănătății denunță "îngrijirea inutilă"!

Ministrul Sănătății, Agnès Buzyn, dorește să facă o "revoluție", pe gustul lui Macron, în bugetul asigurărilor de sănătate. Pentru că este de profesie medic, ea ne asigură că această schimbare nu se va simți, va fi o revoluție "blândă". Minte ... ca un freză stomatologică: cifra pe care o avansează în Jurnal de Duminică este de o rară violență:

Agnès Buzyn, ministre de la Santé.

Ministrul dorește să reducă cu 30% cheltuielile pentru îngrijirea medicală

"30% din cheltuielile dedicate asigurărilor de sănătate sunt irelevante", după spusele ei.

Pentru început, dna. Ministru vrea să "economisească" trei miliarde de euro în anul următor, tintind în mod special spitalele.

Acestea din urma sunt deja pe punctul de ruptură: anii de restricții bugetare, contra-reforme au dus la reducerea în masă a numărului de paturilor, chiar a întregului serviciu spitalicesc. Sunt cunoscute haosul din serviciile spitalicesci, bolnavii ingramaditi pe holurile spitalelor, în ultimul an, urmare a unei simple epidemii de gripă!

"VOM RENUNȚA LA PATURILE CARE NU SERVESC LA NIMIC".

Dna ministru nu a rezolvat nimic, ea promite chiar să meargă mai departe "Vom renunța la paturile care nu servesc la nimic."

Pacienții asteapta luni de zile pentru o programare la spital, iar dna ministru are o soluție pentru asta: mai puține operații, mai puține îngrijiri medicale. "Vom lupta împotriva operațiilor inutile", spune dansa. Dar, pentru acest lucru, sunt chirurgii, medicii insisi care decid ce este bun și ce nu pentru pacienții lor, nu dna. ministru !

Iar pacienților, după toate astea, va trebui să li se permită, să plece acasă în aceeași zi. "În chirurgie de exemplu, obiectivul este ca în anul 2022 șapte pacienți din zece care intra în spital într-o zi să plece în aceeași seară, fata de cinci în ziua de azi", precizează ministrul. Adică bolnavii trebuie să se descurce cu tratamentele post-operatorii, neavând importanța dacă vor fi sau nu complicații.

UN "BONUS" PENTRU A-I ARUNCA AFARA PE BOLNAVI!

Dar cum personalul din spitale este întotdeauna ocupat să viseze, trebuie obligați să renunțe la aceasta.

Dna ministru îi agita pe managerii spitalelor: ei trebuie "recompensați" dacă îi externează pe bolnavi. În limbajul de lemn al ministerului, este cu siguranță spus, cu alte cuvinte, cam așa : "Institutiile vor acorda un bonus, un interes celor care vor răspunde la obiectivele de calitate, la relevanța și eficiența serviciilor", explică Agnès Buzyn.

O CRESTERE CU 11% A PACHETULUI DE SERVICII SPITALICESCI.

Cinismul dnei ministru este fără limite. Justificând creșterea cu 11% a serviciilor spitalicesci (care va crește de la 18 la 20 euro pe zi) facturate bolnavilor (și preluate de societățile de ajutor reciproc), ea declară: "Societățile de ajutor reciproc și cele de asigurări nu sunt obligate să transfere creșterile în prețul contractelor" Asta menționează ea!

REVOLUȚIA SOCIALISTĂ ANIVERSEAZĂ 100 DE ANI

Dragi tovarăși,

Vă felicităm cu ocazia aniversării de 100 de ani a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie - eveniment care a zguduit din temelii toată orânduirea capitalistă și a deschis calea spre construirea societății socialiste, demonstrând prin fapte că aceasta este o realitate, și nu o utopie.

Datorită ofensivei mișcării muncitorești, care a urmat Revoluția, pe parcursul secolului 20 clasa muncitoare a obținut un șir de cuceriri sociale, precum ziua de muncă de 8 ore, legislația muncii, garanțiile sociale, educația și ocrotirea sănătății.

Chiar și acum, la 26 de ani după victoria temporară a forțelor reacționare, capitaliștii încă nu au reușit să distrugă toate cuceririle Marelui Octombrie. Distrugerea acestor cuceriri continuă. În numele profiturilor crescânde, sunt "optimizate" școli și spitalele, legislația muncii este abolită, industriile sunt relocate, sunt declanșate războaie și lovituri de stat, este poluată frumoasa noastră planetă albastră.

Fiecare zi de existența a sistemului capitalist în stadiul de putrefacție aduce tot mai multe dezastre și suferințe umanității, ducând-o în barbarism și punând în pericol însăși existența vieții pe Pământ. Singura modalitate de a pune capăt tuturor acestor lucruri este de a duce la bun sfârșit emanciparea oamenilor muncii, care a început în 1917. Noi le dorim tuturor muncitorilor care luptă pentru emancipare, precum și organizațiilor lor, să fie vrednici succesori ai Marii Revoluții din Octombrie!

Trăiască Noul Octombrie!

Comitetul Central al Mișcării
Marxiste „Rezistența Populară”,

Republica Moldova

To kick-off our Centennial Celebrations of the October Socialist Revolution join Harvard History

Professor John Womack as he shares his "Reflections 100 years after the Russian Revolution Part I" on Saturday, August 5th beginning at 3:00 p.m. at the Center for Marxist Education, 550 Massachusetts Avenue, Cambridge, MA.

Historian John Womack, author of "Zapata and the Mexican Revolution" and long-time friend of the CME, reflects on developments in the century since the Russian Revolution. In 2009, when the Mexico City government awarded him the 1808 medal, he turned the award over to the Mexican Union of Electricians, saying: "My infinite respect for the ability of Mexicans to transform in benefit of the majority their moments of crisis. Such conviction moves me to give honor and deliver this medal to the most important, most courageous organization that took form in this city during the revolutionary wars at the beginning of the last century, the Mexican Union of Electricians." In June 2009 Womack retired from his post as the Robert Woods Bliss Professor of Latin American History and Economics at Harvard University.

This event is free and open to the public.

<http://www.bostoncommunists.org>

100 years on from the October Revolution that changed the world

<http://www.euroneews.com>

One of the most profoundly world-changing, and also bloodiest, events of modern history took place 100 years ago. One tiny anecdote of the momentous nature of the events is carried in their name. At the beginning of 1918 the Russian Empire switched from the Julian calendar to the Gregorian one used by western Europe, so the date jumped forward by 13 days. That is why the marking of the centenary of the October revolution takes place in November.

They made the revolution

The revolution took months to unfold with hundreds of protagonists. Here is a brief summary of some of the main faces and their roles, briefly.

Vladimir Lenin

Founder of the Russian Communist Party – Bolsheviks, inspirer and leader of the Bolshevik Revolution and the first head of the Soviet state.

Leon Trotsky

Communist Leon Trotsky helped to start the Russian Revolution of 1917, he was a founder and commander of the Red Army. Later Trotsky was exiled and subsequently assassinated by Soviet agents.

Felix Dzerzhinsky

Dzerzhinsky was born in Poland. In 1917 he left prison and joined the Bolshevik Party. After the October Revolution, Lenin appointed Dzerzhinsky as a head of the Cheka, the secret police force.

Stalin

A Bolshevik leader who was a secondary figure during the October Revolution. Later

he was given a position in the government as commissar of nationalities. Stalin became much more powerful after the revolution and eventually succeeded Lenin as leader of the Soviet Union.

Aleksandr Kerensky

Kerensky was a moderate socialist revolutionary. He served as a head of the Russian provisional government from July to October 1917 and was vice-chairman of the Petrograd Soviet. He was one of the best known and well liked of the revolutionary leaders. He instituted basic civil rights and liberties. His government was overthrown by the Bolsheviks in the October Revolution. He spent the rest of his life in Paris and New York.

Lavr Georgiyevich Kornilov

Imperial Russian general, who was accused of attempting to overthrow the provisional government of 1917 and replace it with a military rule. He escaped and later headed the White Army of anti-Bolshevik volunteer forces. He was killed in a battle.

And 100 years later...

Thousands of communist party members and supporters marched across downtown Moscow to mark the centennial of the 1917 Bolshevik Revolution. During Soviet times, Nov. 7 was commemorated as a major state holiday, with grand military parades and demonstrations on Red Square. Russia stopped celebrating it after the 1991 collapse of the Soviet Union, but the Communists continue to honor the date.

REVOLUȚIA SOCIALISTĂ ANIVERSEAZĂ 100 DE ANI

Ce înseamnă (nu doar) pentru noi revoluția din Octombrie: în 10 puncte

= Ana Bazac =

(1) Ea înseamnă **a îndrăzni**: a **gîndi** și a **acționa radical** față de sistemul capitalist. Nu doar a gîndi, dar și a acționa, nu doar a acționa dar și a gîndi. În felul acesta, **îndrăzneala** nu e cîtuși de puțin un spirit de aventură cu orice preț, dar totodată ea implică **hotărîrea de a nu înceta transformarea radicală a capitalismului**, de a merge tocmai în această direcție.

(2) Doar în acest fel o mișcare politică a maselor nu înșală speranțele nenumăratelor ființe umane. Așadar, revoluția din Octombrie înseamnă tocmai **a nu înșela speranțele de emancipare ale oamenilor și popoarelor**.

(3) Prin urmare, revoluția din Octombrie înseamnă tocmai asumarea de către conducerea politică a unei **decizii de tip Alexandru cel Mare: rapidă și eficientă** fiindcă e **radicală**, nu trădătoare în maniera lui Tsipras și a atît de multor lideri ai actualei false "aripi stîngi"/progresiste. Acești lideri au fost și sînt, cum știm toți – dar adesea numai *post factum* –, reprezentanți ai păturilor burgheze și mic-burgheze, iar rezultatele deciziilor și acțiunilor lor au fost și sînt contrarevoluționare. Ei cîștigă timp pentru straturile și organizațiile dominante ale capitalismului, dar asta înseamnă nenumărate suferințe pentru mulți oameni ce și-au clădit în întregime speranța și încrederea pe promisiunile și garanțiile furnizate de liderii "aripii stîngi"/progresiste.

(4) Revoluția din Octombrie înseamnă tocmai **probabilitatea reală a transformărilor radicale înspre o organizare socială justă și rațională** permițînd realizarea aspirațiilor creatoare ale celor mulți **în această viață**. Această probabilitate reală este motivația centrală a oamenilor – care sînt dezgustați de politicile actuale și astfel, absolut opaci lor – de a fi interesați de politică și cauze comune. Într-adevăr, actualul dezgust față de politică este rezultatul manierelor conștiente și inconștiente ale nerușinatelor și dementelor "elite" conducătoare și pentru că "stînga" oferă doar critici mai mult sau mai puțin ascuțite, dar nu soluții și planurile lor concrete. În această privință, revoluția din Octombrie înseamnă cunoașterea clară că **reformismul nu mai este de ajuns** (la scară mondială, el n-a fost niciodată, deoarece statul occidental al bunăstării a fost simultan cu și a fost hrănit din colonialism, războaie imperialiste și neocolonialism), și **nicio filantropie ipocrită nu compensează distrugerile făcute de capitalism**. Nici ajutoarele, nici "drepturile omului" nu compensează înfrîntul război de dominație.

(5) Revoluția din Octombrie înseamnă inteligența de **a nu fi paralizat** de lipsa de condiții obiective pentru socialism, și de a profita de situația revoluționară ("cînd conducătorii nu mai pot conduce cu vechile mijloace, iar supușii nu mai acceptă să fie conduși cu vechile mijloace" (Lenin)). Dacă această situație revoluționară este ignorată de conducători, dacă așteaptă circumstanțe mai favorabile, ei contribuie la dizolvarea situației revoluționare – cînd **oamenii așteaptă iminenta transformare și își pun întreaga speranță în**

această iminență – și a așteptărilor sociale în disperare și fatalism. De aceea, revoluția din Octombrie înseamnă transformarea "războiului de poziție" (Gramsci) în "război de mișcare" care, dacă lipsește, chiar îl destramă pe primul.

(6) Revoluția din Octombrie înseamnă că irosirea de vieți, suferința generată social și moartea prematură a celor mulți **nu mai este considerată de acești mulți ca fiind inevitabilă**. Fatalitatea relațiilor de dominație-supunere este principalul concept al ideologiei acestor relații. Or, revoluția din Octombrie înseamnă tocmai răsturnarea acestui concept, o **reală emancipare a conștiinței sociale**.

(7) Revoluția din Octombrie înseamnă înlăturarea **mentalității generale induse de sus** că viața noastră pămînteană va continua cumva, inclusiv cu răsplăți (și pedepse) compensînd nedreptățile de pe Pămînt. Revoluția din Octombrie înseamnă a cuteza să acționezi în așa fel încît **să îndrepi această nedreptate pe Pămînt: să nu irosești singura viață pe care o are fiecare ființă omenească, aici și acum**.

(8) Revoluția din Octombrie înseamnă că **idealul social communist nu a fost și nu este o utopie; conținuturile** acestui ideal – a nu irosi singura viață pe care o avem, viața pe Pămînt – sînt acelea care hrănesc îndrăzneala și hotărîrea oamenilor. Idealul social communist nu amină realizarea promisiunilor lui, ba dimpotrivă împinge la realizarea lor nemediată și în cel mai scurt timp posibil. Astfel, idealul communist este potrivit cu actuala criză de mediu ce nu poate fi soluționată prin mijloace locale fragmentare.

(9) Revoluția din Octombrie înseamnă minte limpede pentru a impune în politică **raționalitatea** măsurată în **consecințele asupra vieții a milioane de oameni obișnuși**. Rezultatele acestei **raționalități a consecințelor** nu sînt înlăturate de condițiile istorice ale absenței de condiții obiective, ale "socialismului într-o singură țară" înconjurat de o adversitate pe viață și pe moarte a capitalismului, și de inerenta birocratizare a conducerii politice și tehnice în aceste circumstanțe; contra-argumentul că dacă n-ar fi existat socialismul/comunismul, n-ar fi existat nici războaiele cu suferințele lor e fals, pentru că Primul Război Mondial, războaiele imperialiste și politicile învrăbitoare au avut loc înainte de revoluția din Octombrie și, apoi, independent de ea. Iar astăzi, criza sistemului capitalist are loc datorită **contradicțiilor lui structurale interne** – care sînt ireconciliabile și în creștere, "statul bunăstării" și "coexistența pașnică" fiind doar răgazuri istorice și nerepetabile – și nu deoarece Cuba și Coreea de Nord au un sistem diferit care l-ar amenința.

(10) Revoluția din Octombrie avertizează că **orice întîrziere duce la adîncirea alienării și disperării maselor**, că **vigilența** lor față de și **implicarea** lor în procesele de conducere, administrare, gospodărire trebuie să fie permanentă, și că **nicio transformare pozitivă a relațiilor geopolitice nu este soluția pentru criza sistemului mondial fără transformarea proprietății private și relațiilor capitaliste**.

BRAȘOV - 15 NOIEMBRIE 1987

14 noiembrie 1987 – Muncitorii de la „Steagul roșu” din Brașov își primesc salariile mult micșorate. Nici o explicație nu le este oferită de către conducere. Cei care intră în schimbul trei refuză să înceapă lucrul.

15 noiembrie 1987 – Zi de vot

Muncitorii de la „Steagul roșu” își continuă protestul, celor din schimbul trei alăturându-li-se și cei veniți dimineață. Ei cer conducerii întreprinderii explicații în legătură cu salariile.

Orele 10 – muncitorii se adună în fața Palatului Administrativ, unde se afla conducerea întreprinderii, strigând „Hoții, hoții!”

400 de oameni pornesc spre sediul Prefecturii orașului. După ieșirea din incinta fabricii, muncitorilor li se alătură și alți brașoveni.

Traseul urmat este str. Poienelor, Calea București, Bulevardul Lenin, oprindu-se în fața Comitetului Județean de Partid. Numărul manifestanților ajunsese deja la câteva mii. Se scandează: „Vrem mâncare la copii!”, „Vrem lumină!”, „Vrem căldură!”, „Vrem banii înapoi!”. Cineva din mulțime dă tonul la „Deșteaptă-te române!”. Se strigă: „Jos Ceaușescu!”, „Jos comunismul!”

Dialogul cu primarul nu dă nici un rezultat, iar oamenii revoltați pătrund în sediul clădirii Comitetului județean. Tabloul lui Ceaușescu aterizează în fața scării clădirii și, împreună cu steagul roșu al PCR, arde în câteva clipe.

Sosesc trupele din detașamentul anti-terorist al trupelor speciale ale Securității. Soldații ocupă pozițiile de tragere. Mulțimea se retrage din fața înaintării soldaților.

La întreprinderea „Steagul Roșu” se organizează între timp o adunare la care sunt convocați toți muncitorii rămași. În stilul tipic al ședințelor comuniste, participanții la manifestație sunt catalogați „huligani” cu „intenții criminale”. Se cere „pedeapsa maximă” pentru acest „grup criminal”, „inclusiv pedeapsa capitală”. Încep primele arestări.

16-25 noiembrie 1987 – Continuă arestările. Peste 193 de persoane vor fi cercetate în legătură cu manifestația din 15 noiembrie. Anchetele se desfășoară la Brașov și apoi la București.

22 noiembrie 1987 – un grup de 3 studenți de la Facultatea de Silvicultură din Brașov – **Cătălin Bia, Lucian Silaghi, Horea Șerban** – protestează contra arestării muncitorilor de la „Steagu Roșu.” Sunt imediat arestați și anchetați. Sunt exmatriculați din facultate și trimiși în orașele natale unde sunt angajați ca muncitori necalificați. Vor fi reinmatriculați în septembrie 1989.

30 noiembrie 1987 – Se termină urmărirea penală a participanților la mișcarea din 15 noiembrie. 61 de persoane sunt trimise în judecată pentru „ultraaj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice”.

1 decembrie – Adunarea generală a oamenilor muncii condusă de Constantin Dăscălescu și transmisă în direct la București. Desființarea centralei și contopirea ei.

2 decembrie – Dosarul nr. 2926/1987 cuprinzând rechizitoriul Procurorului General, prin care 62 de participanți la demonstrație erau trimiși în judecată pentru „ultraaj contra bunelor moravuri” și „tulburarea ordinii publice”. Procesul a fost organizat de Maria Bobu, adjunct al ministrului Justiției, de Procurorul General și președintele Tribunalului Suprem. Tudor Postelnicu a convocat completul de judecată la sediul Securității Brașov și i-a indicat verdictul ce trebuia să fie pronunțat

3 decembrie 1987 – Sentința penală nr. 2823 – cei 61 de inculpați primesc condamnări între 6 luni și 3 ani închisoare, pedepsele urmând a fi executate prin muncă corecțională. Pedepsele au însumat 91 de ani și jumătate. Doi dintre inculpați au mai primit încă 1 an de închisoare pentru încercarea de fugă în Iugoslavia, 26 au fost condamnați la executarea prin muncă corecțională. Ceilalți au fost condamnați la 2 ani cu suspendare, însă și ei au fost transferați fiecare la alt loc de muncă în orașe cât mai îndepărtate, la Toplița, Pașcani, Huși, Piatra Neamț, Râmnicu Vâlcea, Buzău, Câmpu Lung, Craiova, Botoșani, Vaslui, Focșani, Moreni, Suceava, Bacău, Târgu Neamț, Galați, Zalău, Brăila, Rădăuți, Medgidia, Tulcea, Dorohoi, Târgoviște. Pedepsele voiau să arate umanismul, clemența și bunăvoința dictatorului. Abia după 1989 cei condamnați s-au putut întoarce acasă. Mișcarea de la Brașov a prefigurat începutul sfârșitului.

15 decembrie 1987 – un grup de studenți de la Facultatea de Mecanică din Brașov decorează sălile clădirii Universității cu înscrisuri anticomuniste. Sunt exmatriculați.

10 ianuarie 1990 – Judecătorii de la Judecătoria și Tribunalul Județean Brașov cer Ministrului Justiție un recurs extraordinar

Sentința penală nr. 2823 a Judecătoriei Brașov

Data în ședința publică din 3 decembrie 1987, de la Clubul Întreprinderii de Autocamioane Brașov, pe rol fiind judecată cauza penală privind pe inculpații Geneti Aurică ș.a. trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ultraaj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice, prevăzută în art. 321, alineatul 2 Cod Penal.

„Ieșirea în stradă a muncitorilor, în acea duminică, a fost un act de foarte mare curaj din partea lor, au sfidat un întreg sistem și pentru acest lucru merită respectul nostru. Curajul de atunci al stegarilor trebuie respectat mai mult.”(Mircea Saramet, pensionar brașovean – Monitorul de Brașov, 16 noiembrie 2001)

CONDUCĂTORUL ZBURĂTOR

The problem with the world is that the intelligent people are full of doubts, while the stupid ones are full of confidence.

Charles Bukowski

“Problema acestei lumi este că oamenii inteligenți sunt plini de îndoieli, în timp ce cei mai proști sunt plini de încredere, în toate împrejurările”.

Efectul Dunning-Kruger – primele studii

Efectul Dunning-Kruger a fost demonstrat și definit de către psihologii americani, David Dunning, profesor la Universitatea Michigan, și Justin Kruger, specialist în psihologia socială, de la School of Commerce, a Universității din New York.

Împrejurarea care i-a intrigat pe Dunning și Kruger și care i-a condus spre cercetări mai aprofundate a fost aceea că, în 1995, au aflat, din întâmplare, cum un infractor a putut să spargă o bancă în plină zi, fără să poarte mască și fără alte măsuri de precauție. A fost prins foarte repede, fiind ușor de recunoscut, iar declarația lui a fost stupefiantă, în sensul că a mărturisit că își dăduse cu suc de lămâie pe față și a fost convins că, în felul acesta, a devenit invizibil pentru camerele de supraveghere.

Autorii efectului Dunning-Kruger mai făcuseră și alte observații în legătură cu diverse competențe sau incompetențe ale sportivilor, conducătorilor de autovehicule sau în legătură cu capacitatea unor oameni din diverse categorii sociale de înțelegere a unui text, care conduceau, toate, spre aceleași ipoteze:

persoanele incompetente tind să își supraestimeze nivelul de competență;

- persoanele incompetente nu pot să recunoască nivelul de competență al celor cu adevărat competenți.

Efectul Dunning-Kruger – exemple

Efectul Dunning-Kruger este extrem de vizibil în viața politică, de exemplu, context în care multe persoane incompetente își supraapreciază competențele, fiind incapabile, în același timp, să recunoască nivelul de competență al altora sau, parafrazând maxima unui umorist francez despre cultură, și politica este “**ca gemul, cu cât ai mai puțin, cu atât îl întinzi mai mult**”.

Persoanele incompetente nu își dau seama de incompetența lor.

Efectul Dunning-Kruger, numit și efectul de supraîncredere/supraapreciere, denumește un mecanism de gândire care generează o eroare de autoevaluare, în virtutea căreia persoanele ignorante, incompetente își apreciază nivelul de inteligență, de cunoaștere și de competență ca fiind cu mult mai ridicat decât în realitate.

Efectul Dunning-Kruger este demonstrația științifică a unui adevăr pe care fiecare dintre noi îl poate constata în viața de zi cu zi, în epoca actuală și mai ostentativ și generalizat, și despre care personalități remarcabile, oameni de știință, filosofi, artiști, din epoci diferite, s-au exprimat în ziceri devenite celebre.

Aristotel, observând lumea și meditănd asupra ei, era convins că “**Ignorantul afirmă, savantul se îndoiește, iar înțeleptul reflectează**”.

Confucius, la rândul lui, cu patru secole î.Hr., considera că “**Adevărata cunoaștere este a-ți ști dimensiunea ignoranței**”.

Charles Darwin, în secolul al XIX-lea, remarca, dezamăgit, că “**Ignoranța generează mai des încredere decât cunoștințele**”.

În celebrul cotidian britanic, The Times, într-un articol cu titlul “De ce votăm (încă) incompetenți?”, răspunsul este chiar unul dintre argumentele pe care la oferă psihologii pentru efectul Dunning-Kruger: “Pentru că incompetența poate da încredere, iar încrederea este convingătoare. Cei incompetenți se suprapreciază, cei competenți au tendința de a se subaprecia. A fi inteligent poate crea impresia de ezitare, ceea ce riscă să nu convingă electorii”.

Efectul Dunning-Kruger și principiul lui Peter – de ce ajung în funcții de conducere oameni incompetenți?

Efectul Dunning-Kruger nu trebuie confundat cu principiul lui Peter. Principiul lui Peter, deși formulat inițial într-o manieră umoristică, de către autorul sau, dr. Laurence J. Peter, specializat în pedagogie și organizare ierarhică, este cât se poate de serios și verificabil în realitate.

Acest principiu a fost enunțat în felul următor: “**În orice ierarhie, fiecare angajat este promovat până la nivelul lui maxim de incompetență**”.

Aserțiunea (un enunț cu valoare de adevăr) care însoțește acest principiu este că: “**pe termen lung, multe posturi vor fi ocupate de angajați incapabili să își asume responsabilități**”.

Aceste aspecte sunt extrem de vizibile în organizarea și funcționarea oricărei instituții, le putem constata fiecare dintre noi. De obicei, o persoană competentă poate fi promovată la un nivel ierarhic superior, dar, după mai multe promovări, va ajunge, probabil, într-un post în care va fi incompetent, blocând posibilitatea ca cei competenți să fie promovați.

Semnele care indică nivelul de incompetență al celui care a ajuns într-o funcție de conducere pentru care nu corespunde, consideră autorul cărții Principiul lui Peter, constau în faptul activitatea respectivului se va reduce tot mai mult la participarea la reuniuni, simpozioane, seminarii etc., fără a putea spune vreodată foarte

CONDUCĂTORUL ZBURĂTOR

clar în ce constă activitatea sa atât timp cât stă în birou.. Este așa numitul tip de **“conducător zburător”** sau **“conducător în levitație”**.

Practic, nu există domeniu în care să nu putem sesiza manifestarea efectului Dunning-Kruger, la persoane al căror comportament este alterat de incapacitatea de a se autoevalua corect, fapt care nu numai că perturbă manifestarea firească a relațiilor interumane, dar poate afecta grav coerența sistemului de valori care guvernează o societate, poate afecta nevoia normală și corectă de manifestare a propriei personalități și a competenței.

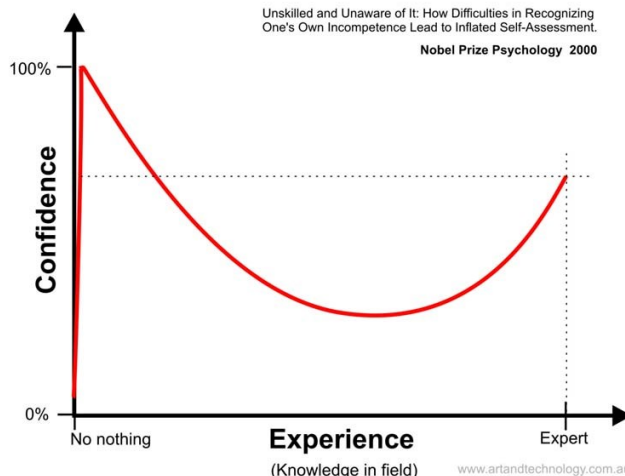
Pe de altă parte, a cunoaște efectul Dunning-Kruger și riscurile pe care le implică, putem fi mai atenți și față de noi înșine.

O minte ignorantă, sublinia Dunning, nu este un vas gol și curat, ci umplut cu o serie de experiențe înșelătoare și inutile, teorii, fapte, perspective, strategii, intuiții, certitudini false, unele create încă din copilărie, care, din nefericire, la mulți oameni, sunt echivalente cu adevărata metacogniție (cunoașterea despre propria cunoaștere). În astfel de condiții, creierul devine “o adevărată mașină de dezinformare” care, cuplată cu incapacitatea de autoevaluare, ar putea limita, pe termen lung, posibilitatea de a evolua a oricui și de a înțelege că adevărata înțelepciune rezidă în a ne auzi adevărata voce interioară și în a avea o justă reprezentare a propriilor capacități intelectuale, afective, profesionale și de acțiune în consecință.

Daniel Ames și Lara Kammrath au extins cercetările luând în considerare sensibilitatea subiecților la păreri altele precum și cât de sensibili se consideră. Alte cercetări afirmă că efectul nu este așa de evident și se poate datora perturbațiilor și neînțelegerilor. Într-o serie de 12 teste efectuate în trei studii, cercetătorii au observat că la teste cu dificultate moderată acuratețea estimărilor celor mai bune și celor mai proaste rezultate este similară, iar la teste mai dificile, estimarea performanțelor bune este chiar mai imprecisă decât a celor slabe. Acest sugerează că estimările ar avea grade de eroare similare, indiferent de competență.

Ehrlinger ș.a. au încercat să dea și alte explicații, dar calitativ au ajuns la aceleași concluzii cu cercetările originale. Concluzia lucrării este că principala cauză este faptul că, în contrast cu cei buni, „cei slabi nu rețin sugestiile că ar fi nevoie să se instruiască”. Studiile asupra efectului Dunning-Kruger s-au concentrat asupra subiecților americani. Un studiu asupra unor subiecți din Asia de Est sugerează că asupra acestora acționează un efect contrar efectului Dunning-Kruger. Cei din Asia de Est tind să-și subestimeze nivelul și consideră acest lucru ca o motivație să ajungă în rând cu ceilalți.

Dunning-Kruger Effect

Cum te poți proteja de iluzia că ești mai deștept decât ești de fapt

1. Când recunoști această ignoranță la alții, ia-o drept ceea ce e: un handicap cognitiv. **Oamenii nu știu că nu știu.**
2. Cea mai mare capcană e să crezi că ție nu ți se întâmplă. **Nimeni nu e ferit de ispita de a se crede mai competent decât e de fapt.**
3. Fiind un unghi mort, nu e ceva ce refuzi să vezi, e ceva ce n-ai cum să vezi. Asta ar trebui să ne facă mai smeriți și mai prudenți, **păstrând mereu în minte posibilitatea că s-ar putea să greșim.**
4. Dunning spune că cea mai bună apărare împotriva efectului omonim e să devii competent, **să continui să înveți**, iar atunci când n-ai cum, să apelezi la mentori sau sfătuitori ale căror păreri te-au ajutat în trecut.
5. Iar dacă ții să ai o părere despre teme controversate, atunci fă munca necesară pentru a avea o părere. **Caută să înțelegi argumentele adversarilor la fel de bine ca ei.**

EPILOG

Dunning și Kruger au primit în 2000, satiric, Premiul Ig Nobel în Psihologie pentru lucrarea Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One's Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments (română Nepricepuți și ignorați că sunt: cum dificultatea cuiva de a-și recunoaște propria neștiință duce la supraestimarea de sine).

surse citate:
www.wikipedia.com
www.pressone.ro
www.contributors.ro
www.descoperă.ro

ALBĂ SAU NEAGRĂ ?

S.I.C. TRANSIT GLORIA MUNDI

"Așa trece gloria lumii ..."

ȘPANU IONUȚ CEZAR
 imagine preluată de la
www.ucv.ro

"Vă asigur că Universitatea din Craiova, sub conducerea mea, va deveni instituția care își respectă angajații, pentru că numai așa poate avea atributul de

UNIVERSITATE DEMNĂ DE RESPECT"

FILOZOFIA EȘECULUI

Pentru oamenii "de succes" eșecul nu există! Pentru oamenii cu activitate politică? Nici măcar atât, dacă se poate spune așa.

Eșecul se poate ambala într-un material reflexiv astfel încât aprecierea lui să fie transformată în performanță, o performanță sub nivelul normalității, al activității individuale, al obligațiilor asumate, al condițiilor de muncă descrise în contracte de muncă colective sau individuale.

Cu tristețe și amărăciune constatăm zilnic că nivelul toleranței, al acceptării

"La orice trebuie să ai noroc în viață, dar mai ales la oameni."

(Ileana Vulpescu)

anormalității drept obișnuință nu face altceva decât să înrăutățească gradual starea de fapt.

Filozofia conducerii universității este simplă și sănătoasă, moștenită de la predecesori: cine nu este cu mine este împotriva mea!

Conștiința celor care s-ar putea opune acestui dicton oscilează încă între "a nu face rău universității" și a "lupta pentru normalitate".

Dilema este dificilă pentru fiecare individ în parte. Consider că soluționarea ei definitivă este o povară mai puțin apăsătoare decât starea unei permanente confuzii.

În privința eșecului, ocupantul funcției de rector poate fi penalizat o singură dată la interval de patru ani. În schimb Universitatea, reprezentată prin acest salariat ales, plătește în fiecare zi a existenței sale.

Nu confundați instituția cu persoana rectorului!

Nu confundați persoana rectorului cu instituția!

Chestiunea reprezentării a fost întotdeauna sensibilă în această privință: sub aspect juridic EL (rectorul) o reprezintă pe EA (universitatea). Totuși salariații instituției încheie contracte de muncă cu EA, în condițiile unor concursuri organizate de EL.

EA este o constantă în timp, vreme de șapte decenii, EL este o variabilă cu frecvență aproape cunoscută. Ar trebui să existe o simbioză (colaborarea între două

specii diferite, cu un rezultat satisfăcător pentru ambii parteneri).

Am fost educați să acceptăm eșecul, am fost învățați să îl tolerăm. Ne-am obișnuit atât de mult cu el? Ne este necesar ca un drog cotidian?

Miliardele de lei, zecile sau sutele de miliarde nu mai înseamnă nimic pentru nimeni. Cifrele colosale rătăcite de guvernanti, deturnate în interes personal sunt un model de urmat la scară mai mică, în mediul universitar. Este o "afacere bugetară" din care ieșim păgubiți cu toții, exceptându-i pe aleșii democratici. Marea afacere a aleșilor rămâne banul public, influența sau alte bogății ale acestei țări. Importantă este numai funcția prin intermediul căreia dobândești poziția.

Revenind la eșec și performanță, trebuie subliniată prezentarea performanței pe baza eșecului: noi ne luăm salariile, uitați-vă la universitatea X sau Y sau Z! Oratorul se învăluie astfel sub puterea acestui argument, în ceața propriei performanțe.

Exemplul său verbal omite centrele universitare A,B, C sau D aflate în fruntea unor clasamente la care Craiova visează declarativ, lipsită de putere. Privind în jos stăm bine, privind în sus ... de ce nu trebuie să (mai) privim în sus?

Există o mare diferență între teorie și practică, este o diferență la fel de mare între vorbă și faptă.

Puteți găsi pe youtube interviul cu proaspătul rector Cezar Ionuț Șpanu (70 de secunde) din care

EXECUTARE SILITĂ

18 salariați execută silit Universitatea din Craiova.

Comisioanele executorului judecătoresc înseamnă 1.100 de lei pentru fiecare dintre ei, este vorba de 19.800 de lei pe care Universitatea îi va plăti unui terț pentru că se împotrivesc să plătească drepturi salariale restante. Cuvântul Rectorului și promisiunea achitării acestei datorii până la sfârșitul anului calendaristic rămân neonorate.

Ambele motive invocate pentru amânarea plății restanțelor sunt false: nici standardul minimal al normelor PSI nu a fost atins și nici împrumutul unui proiect nu a fost acordat. În ambele cazuri a existat un disponibil financiar (cu siguranță în privința împrumutului) direcționat spre altă prioritate.

Obligațiile universității către salariați nu constituie o prioritate, dar sperăm că această situație se va îndrepta. Noi depunem eforturi pentru încetarea concubinajului instalat între partenerii de dialog social. Acest concubinaj este dăunător salariatului.

RECOMPENSĂ

Redacția oferă suma de 1000 de lei (numerar) oricărui salariat care va pune la dispoziția sa o înregistrare cu durata de minim un minut, cu înjurăturile folosite de Roșculete Cătălin Aurelian, în exercitarea funcției sale de Director General Administrativ al Universității din Craiova.

Garantăm anonimatul! Înregistrarea va fi transmisă salariaților Universității din Craiova în format electronic și tuturor corespondenților din alte centre universitare pentru a întări obiectivul Rectorului:

Omul potrivit la locul potrivit !!

ANUNȚ IMPORTANT

Prezența directorului Roșculete Cătălin Aurelian va fi monitorizată pe durata lunii decembrie 2017. Veți fi informați asupra zilelor pe care și le dedică acestei activități, pentru ca toți salariații să înțeleagă blocajele circuitului documentelor. Luna decembrie înseamnă o activitate de vârf pentru serviciile administrative

ALBĂ SAU NEAGRĂ ?

redau o singură afirmație făcută cu acel prilej:

“Universitatea din Craiova va fi o universitate transparentă, o universitate a colaborării, o universitate în care trebuie să punem mână de la mână ca să putem scoate la suprafață toate resursele, și nu sunt puține, ale acestei instituții.”

Resursele, care *“nu sunt puține”* au fost întotdeauna dependente de oameni, de toți oamenii invocați de EL în numele EI. Oameni împărțiți în două tabere aproape egale în momentul alegerilor.

Renumele universității, bun sau rău, a cumulat renumele oamenilor săi, al pregătirii studenților săi, a calității actului didactic, a serviciilor oferite. EL este omul al cărui cuvânt înseamnă cel mai mult pentru EA. Dar resursa umană este în continuare neglijată, pregătirea profesională este superficială, cursurile de perfecționare au rămas la fel de desuete și lipsite tocmai de atributul numelui. Calitatea profesională a salariaților scade treptat, în mod constant. Lipsește “aerul proaspăt” promis.

Banii EI sunt administrați de EL. Mecanismul prin care Consiliul de Administrație propune și Senatul aprobă, este unul de suprafață, formal și fictiv. Cum putem susține că acest algoritm funcționează după decapitalizarea universității în mandatul trecut? Cum putem crede că acum membrii Senatului cunosc și votează în cunoștință de cauză toate nuanțele conținute în documentele prezentate spre aprobare?

Obligațiile EI față de salariații proprii sunt responsabilitatea LUI: condițiile de muncă nu sunt adecvate, drepturile salariale restante au depășit termenele legale, protecția muncii nu este asigurată, normele PSI minime nu sunt îndeplinite ...

Imaginea EI este sarcina LUI. Se încearcă viceversa.

Prezența LUI pe scena Teatrului Național, unică în istoria EI, nu arată decât puterea P.S.D., exercitată la nivel local, de a scoate în lumina reflectoarelor pe unul dintre membrii săi marcanți. EA se află în planul doi.

Este universitatea politizată? Cu siguranță DA! Ce se poate face pentru a evita acest fenomen? Concret, nimic!

Nu te poți opune când rectorul își aduce aici protejatul, prietenul său, colegul de partid, nici când acest director trage după el pe alții și așa mai departe.

S.C. Piețe și Târguri SRL = Universitatea din Craiova?

Această înlănțuire roșie de achiziție umană, orientată politic nu poate fi oprită. Pe filiera Spănu (rector) și Roșculete (director) a sosit mai întâi Aurelia Pirvu, apropiata actualului ministru Olguța Vasilescu. La câteva luni de la această angajare, universitatea angajează trei dintre fostele ei salariate. De ce? Pentru că Aurelia **nu are cu cine să facă treabă pe placul ei**, la Cantina înființată cu mai mulți ani în urmă. Niciunul dintre angajații de acolo nu corespunde pretențiilor sale. Aceasta este marca înregistrată PSD: pătrund, fisurează și largesc terenul pentru alți înroșiți. Este exact sistemul folosit de portocalii atunci când se aflau în poziție dominantă. Care este diferența?

NUMAI CULOAREA ...

Sigur că nu există nici o restricție legală în privința politizării instituțiilor bugetare (legal noțiunea nu există), cazul descris fiind unul extrem de mărunț, în această privință. Atât doar că atitudinea și necesitatea angajării prietenilor sau cunoștințelor în instituție este identică cu pretențiile lui Roșculete: nici el **nu are cu cine să facă treabă pe placul lui**.

Saga (povești care conțin un amestec de fapte istorice cu elemente mitologice) P.S.D. în universitate îl conține și pe finul lui Roșculete: Bran Marius Cătălin.

Bran Marius Cătălin este absolvent de electrotehnică, dar a dezvoltat pentru scurtă vreme abilități de barman, chelner sau administrator? Ceva de genul acesta, pentru că un timp a fost numit (sau a susținut concursul acela “cu un singur candidat”, ceea ce este același lucru) marele șef al Casei Universitarilor. Finul Dănișorului este înlocuit (a demisionat?) cu finul Roșculetelui ! Numai că acolo nu a putut probabil să scoată la suprafață “toate resursele” de care este capabil, așa că a fost numit, relocat, reamplasat (cum doriți să apreciați) la Stațiunea de Cercetări Caracal. Unde, să fim serioși, nu are nicio importanță poziția sa ierarhică ci relația de cumetrie (finul nașului) cu directorul Roșculete, un nume “cu cântec” în Caracal, obținut tocmai datorită activității sale la aceeași stațiune, de cercetări. Tot la Casa Universitarilor o puteți găsi ca angajată și pe **Bran Elena Cosmina**, fina nașului, soția soțului (unic candidat - administrator patrimoniu)

Cântecul de lebedă al stațiunii Caracal este extrem de simplu, evoluția sa financiară fulminantă între mandatul lui Dănișor (activitatea deficitară) și al lui Spănu (extrem de profitabilă) nu naște nicio întrebare, a nimănui. EI probabil că i-ar fi fost bine ca această stațiune să aibă o activitate și o eficiență economică oarecum constantă, după specificul agricol. Însă EL nu este dispus să cerceteze acest fenomen: cine fură veniturile universității?

Cred că EA constată niște similitudini între EL-Spănu și EL-Dănișor: amândoi au folosit același AS: un director care să-i ferească de problemele angajaților și ale instituției. Amândoi au uitat imediat promisiunile făcute și oamenii prin al căror vot au ajuns în locul de care depind destinele tuturor angajaților. Amândoi au înțeles repede că robinetul de bani poate curge numai spre cei care se înclină supuși, amândoi au avut un grup de apropiați pentru funcțiile cheie. Spănu mai lent și mai dezorganizat, Dănișor mai rapid și mult mai eficient (în privința sa și a apropiaților săi la guvernare).

Ceea ce se știe este că EA a suferit în ambele mandate și suferă în continuare.

Amândoi înjură cam la fel (diferă cuvintele în sine), primul mai frecvent, al doilea mai rar. Asupra viciilor nu mă pot pronunța: EL-Spănu mi-a atras atenția chiar în Consiliul de Administrație să nu mai precizez decât fapte probatorii altfel EA ar putea deveni o instanță mai superioară decât este.

Nimeni nu își dorește ca EA să devină prea transparentă, nici nu cred că se poate. Solicităm transparența folosirii banului public, a achitării obligațiilor, situații clare și nu contabile, în care să NU se ascundă matrapazlăcuri financiare, dovedite numai prin control extern. Tocmai contabilii ascund (și asta s-a dovedit) ilegalitățile financiare, deturnarea de fonduri, operate de EL în numele EI. Pentru faptele dovedite nu există niciun responsabil, aceasta este o altă asemănare între cei doi.

Primul a înfăptuit, al doilea a constatat și cară povara după EL. Rezultatul rămâne nul, nimeni nu plătește.

Roșculete a oprit pentru un timp înjurăturile de tractorist de unde i se trage o poreclă potrivită. Reacția ironică a salariaților a fost rapidă și a stârnit zâmbete: se face haz de necaz. Recent șuvoiul performanțelor sale sexuale verbale erupe iarăși. Lipsa lui frecventă de la birou, sincopete create de semnătura sa în circuitul documentelor este necunoscută salariaților universității.

Ne-am propus să-i facem o prezență a acestuia, în luna următoare. Este ilegal? Vom afla.

ȘCOALA PSIHOPATICĂ

continuare din pag. 1

... cum că grație capacității lor de a gândi, copiii educați acasă par să fie cu cinci sau chiar zece ani mai avansați decât colegii lor cu pregătire formală.

= III =

Nu cred că o să scăpăm de școli prea curând, în orice caz nu în timpul vieții mele, dar dacă vrem să schimbăm ceea ce se transformă cu repeziciune într-un dezastru al ignoranței, trebuie să înțelegem faptul că instituția școlii „școalește” foarte bine, dar nu „educă” – acesta este un aspect intrinsec al însuși felului în care a fost concepută. Nu-i vina profesorilor ori a faptului că se cheltuie prea puțini bani. E pur și simplu imposibil ca educația și școala să fie același lucru.

Școlile au fost concepute de Horace Mann, de Sears și Harper de la Universitatea din Chicago, de Thorndyke de la Colegiul pentru Profesori al Universității Columbia și de alții **în așa fel încât să fie instrumente pentru o conducere științifică a maselor.** S-a intenționat ca școlile să producă, prin aplicarea de șabloane, ființe umane șablon, al căror comportament să fie previzibil și controlabil.

Și, într-o mare măsură, școlile chiar reușesc acest lucru, însă într-o ordine națională tot mai dezintegrată, într-o ordine națională unde oamenii „de succes” sunt numai cei care sunt independenți, au încredere în propriile lor puteri, sunt siguri pe sine și individualiști (deoarce viața de comunitate care îi protejează pe cei dependenți și pe cei slabi a murit și nu au mai rămas decât rețelele), produsele școlii sunt, după cum am spus, irelevante. **Oamenii bine-școliți sunt irelevanți.** Pot foarte bine să vândă folii și rame de ras, să invărtă hârtii și să vorbească la telefon, sau să stea absenți în fața vreunui ecran scânteietor de computer, dar, ca ființe umane, nu-s de niciun folos. De niciun folos altora și de niciun folos lor înșile.

Nefericirea cotidiană care ne înconjoară cred că este cauzată în mare măsură, așa cum a spus Paul Goodman acum treizeci de ani, de faptul că îi obligăm pe copii să crească mari într-un mod absurd. Orice reformă a învățământului trebuie să se lupte cu absurditățile lui. Este absurd și contra vieții să faci parte dintr-un sistem care te silește să stai închis cu oameni de exact aceeași vârstă și același statut social. Un astfel de sistem te rupe efectiv de imensa diversitate a vieții și de sinergia variațiunilor; cu adevărat, te rupe de propriul trecut și viitor, ferecându-te într-un prezent continuu, la fel cum face și televizorul.

Este absurd și contra vieții să te muți din celulă în celulă la sunetul gongului, în fiecare zi a tinereții tale firești, într-o instituție care nu-ți acordă niciun fel de intimitate, ci te urmărește chiar și în refugiul propriei tale case, pretinzându-ți să-i faci „tema pentru acasă”.

„Cum vor învăța să citească?” mă întrebați, iar răspunsul meu este „Amintiți-vă lecția de la Massachusetts”.

Atunci când copiilor li se oferă vieți complete în loc de unele sortate pe bază de vârstă în blocuri de celule, ei învață cu ușurință să citească, să scrie și să socotească dacă toate aceste lucruri au sens în tipul de viață care se desfășoară în jurul lor.

Dar nu uitați faptul că în Statele Unite aproape nimeni dintre cei care știu să citească, să scrie ori să socotească nu este prea respectat. Noi suntem o țară de vorbitori; cel mai mult îi plătim pe vorbitori, cel mai mult îi admirăm pe vorbitori și astfel, copiii noștri vorbesc fără întrerupere, imitând modelul persoanelor publice de la televizor și pe profesorii de școală. **Este foarte greu să mai predai chestiunile de „bază”, pentru că ele, de fapt, nu mai sunt de bază pentru societatea pe care ne-am construit-o.**

= IV =

Două instituții controlează, în momentul de față, viețile copiilor noștri: televizorul și școala, în această ordine.

Ambele reduc lumea reală a înțelepciunii, a curajului, a cumpătării și a dreptății la o abstracțiune continuă și fără sfârșit. Secolele trecute, perioadele copilăriei și adolescenței ar fi fost ocupate de muncă reală, de acte de caritate reale, de aventuri reale și de căutarea realistă a unor mentori care să te poată învăța ceea ce îți doreai cu adevărat să cunoști. Mult timp și-l petreceau cu preocupări legate de comunitate, exersând dragostea, întâlnindu-se și studiind toate nivelurile comunității, învățând să-și construiască propriul cămin și zeci de alte îndatoriri necesare procesului de transformare într-un bărbat desăvârșit ori o femeie desăvârșită.

Dar iată, în continuare, calculul timpului pe care îl au la dispoziție copiii pe care îi învăț eu:

Din cele 168 de ore ale săptămânii, copiii mei dorm 56. Le rămân 112 ore în care să-și modeleze o personalitate.

Conform rapoartelor recente, copiii se uită la televizor 55 de ore pe săptămână. Așadar, rămân cu 57 de ore pe săptămână în care să se maturizeze.

Copiii mei petrec 30 de ore pe săptămână la școală, le trebuie aproximativ opt ore ca să se pregătească și să meargă la școală și înapoi și petrec undeva pe la șapte ore pe săptămână să facă teme pentru acasă – în total 45 de ore. În acest interval ei sunt sub supraveghere constantă. Nu au timpul ori spațiul lor privat și sunt puși la punct imediat în caz că încearcă să-și afirme individualitatea în felul în care folosesc timpul sau spațiul. Le rămân 12 ore pe săptămână în care să-și creeze o conștiință proprie. Copiii mei mai și mănâncă, bineînțeles, iar asta le ia din timp – nu prea mult, fiindcă au pierdut tradiția cinei în familie – însă dacă acordăm trei ore pe săptămână pentru mesele de seară, ajungem la o cantitate netă de **nouă ore pe săptămână de timp personal pentru fiecare copil.**

Nu este suficient timp, nu-i așa?

Pe cât copilul este mai bogat, desigur că pe atât se uită mai puțin la televizor, dar timpul copilului bogat este ocupat cu activități la fel de limitate, numai că dintr-o gamă mai largă de distracții comerciale ori cu alocarea inevitabilă de serii întregi de lecții private în domenii pe care el sau ea rareori le-ar alege.

ȘCOALA PSIHOLOGICĂ

Dar aceste activități nu reprezintă decât un mod mai mascat de a crea ființe umane dependente, incapabile să-și umple propriul timp, incapabile să-și inițieze un curs al vieții bine definit, care să confere substanță și plăcere existenței lor. Această dependență, împreună cu lipsa unui țel, reprezintă o boală națională, iar părerea mea este că școala, televizorul și lecțiile joacă un rol important în acest sens.

Să ne gândim la fenomenele care neucid ca națiune: narcoticele, competițiile prostești, sexul recreativ, pornografia violenței, jocurile de noroc și alcoolul – și cea mai rea pornografie dintre toate: **vieți întregi închinată achiziționării de lucruri, acumularea ca filosofie.**

Toate acestea sunt slăbiciuni ale celor cu personalități dependente, iar asta e ceea ce produce în mod inevitabil tipul nostru de școală.

= V =

Aș dori să vă descriu efectele care se răsfrâng asupra copiilor noștri prin faptul că le luăm tot timpul – timp de care au nevoie ca să se maturizeze – și îi obligăm să și-l petreacă în abstracțiuni. Este necesar să auziți aceste lucruri, fiindcă orice tip de reformă care nu vizează în mod direct aceste patologii caracteristice nu va fi nimic mai mult decât o fațadă.

1. Copiii pe care îi învăț nu au niciun interes pentru lumea adulților. Acest lucru sfidează o experiență de mii de ani, în care preocuparea principală a tinerilor era să studieze atent fiecare mișcare a oamenilor mari. Dar nimeni nu-și mai dorește în ziua de azi ca cei mici să crească mari, în niciun caz înșiși copii – și cine-i poate învinovăți? Jucăriile suntem noi.

2. Copiii pe care îi învăț nu au aproape niciun sentiment de curiozitate, iar rarele dăți când îl au, el este tranzitoriu. Nu se pot concentra prea mult timp, nici măcar asupra lucrurilor pe care le fac de bună-voie. Vedeți legătura dintre clopoțeii care sună-ntruna ca să schimbe activitățile și acest fenomen al atenției evanescente?

3. Copiii pe care îi învăț au un simț subdezvoltat al viitorului, al modului în care mâine este inextricabil legat de azi. Așa cum am mai spus, ei trăiesc într-un prezent continuu: momentul precis în care se află reprezintă granița conștiinței lor.

4. Copiii pe care îi învăț sunt anistorici: n-au nici cea mai vagă idee despre cum trecutul le-a predestinat propriul prezent, cum le limitează alegerile și le modelează valorile și viața.

5. Copiii pe care îi învăț sunt cruzi unul cu altul; le lipsește compasiunea pentru necazul altuia; își bat joc de neputințele celorlalți; îi disprețuiesc pe oamenii la care se vede prea clar că au nevoie de ajutor.

6. Copiii pe care îi învăț se simt stânjeniți în fața raporturilor intime ori a candorii. Ei se simt depășiți de situație când au de-a face cu o intimitate autentică, din cauza unui vechi obicei pe care l-au deprins, acela de a ascunde o personalitate secretă în adâncul unei alte personalități exterioare pe care și-au dezvoltat-o din frânturi și bucățele artificiale de comportamente împrumutate de la televizor, sau pe care au dobândit-o ca să-i manipuleze pe profesori.

Deoarece nu sunt ceea ce se prezintă a fi, ei nu reușesc să se ascundă prea bine în cadrul raporturilor intime, așa că relațiile intime trebuie evitate.

7. Copiii pe care îi învăț sunt materialisti, urmând exemplul profesorilor de școală care, în mod materialist, „notează totul” și al mentorilor de la televizor, care pun la vânzare absolut tot ce există în lume.

8. Copiii pe care îi învăț sunt dependenți, pasivi și sfioși în fața noilor provocări. Această sfială este de multe ori mascată de o bravură de suprafață sau de supărare, ori de agresivitate, dar sub toate acestea se ascunde o deșertăciune lipsită de curaj.

Și aș putea continua lista și cu alte aspecte cu care o reformă a învățământului va avea de furcă, dacă se pune problema să oprim acest declin al nostru național, însă până acum cred că v-ați făcut o idee despre teza mea, chiar dacă sunteți sau nu de acord cu ea. Ori școala a dat naștere acestor patologii, ori televizorul a făcut-o, ori amândouă.

Totul se reduce la o simplă problemă de matematică: timpul copiilor se împarte în întregime între școală și televizor. Pur și simplu nu mai există alte perioade semnificative de timp în experiența copiilor noștri ca să poată fi alte cauze serioase.

Fragment din cartea Cum suntem imbecilizați. Programa ascunsă a școlarizării obligatorii de John Taylor Gatto, cea mai cunoscută și radicală critică a sistemului public de școlarizare.

Însuși Gatto evită termenul de educație atunci când vorbește de școală, pentru simplul fapt că „instituția școlii școlește foarte bine, dar nu educă – acesta este un aspect intrinsec al însuși felului în care a fost concepută.” Volumul urmează să apară pe 1 noiembrie la Editura Anacronic în traducerea Mariei Comănescu, cu o prefață de Mihai-Vladimir Topan.

sursa: anacronic.ro

SIRENA SINDICALĂ

Sindicaliști: Salariații vor plăti serviciile medicale și pentru cei neangajați

Pensionarii, șomerii, persoanele asistate social, cele aflate în concediu medical sau de creștere copil, personalul monahal, deținuții străini vor beneficia de gratuitatea serviciilor medicale,

atrag atenția sindicaliștii, precizând că, fiind singurii contributory, salariații vor plăti și pentru aceștia în locul instituțiilor statului.

Salariații sunt extrem de îngrijorați de ultimele modificări fiscale care presupun trecerea contribuțiilor de la angajator la angajat, precizând că, prin proiectul de modificare a Codului Fiscal, ANOFM, CNPP, ANPIS, Secretariatul de Stat pentru Culte și Ministerul Justiției nu vor mai plăti asigurările medicale pentru pensionari, șomeri, persoane asistate social, cele aflate în concediu medical sau de creștere copil, personalul monahal sau deținuții străini, aceștia urmând să beneficieze de gratuitate. Adică de servicii medicale ale căror cheltuieli vor fi suportate tot din fondurile strânse de la salariați, aceștia fiind singurii care mai contribuie la Fondul Național de Sănătate. În prezent, conform art 153, alin (1), lit. h) - o), Codul Fiscal, o serie de instituții publice sunt contribuabili ai sistemului public de asigurări de sănătate, pentru persoanele ce beneficiază de diverse prestații sau indemnizații asigurate de instituțiile în cauză, respectiv: pentru șomeri - plata contribuției pentru asigurări de sănătate este asigurată de către ANOFM, din fondul de șomaj; pentru pensionari, dar și pentru cei aflați în concediu medical, ca urmare a unui accident de muncă sau boală profesională - plata contribuției pentru asigurări de sănătate este asigurată de către CNPP, din bugetul asigurărilor sociale; pentru persoanele asistate social - plata contribuției pentru asigurări de sănătate este asigurată de către ANPIS, din bugetul de stat; pentru personalul monahal - plata contribuției de asigurări de sănătate este asigurată de către Secretariatul de Stat pentru Culte, din bugetul de stat; pentru persoanele aflate în penitenciare - plata contribuțiilor de asigurări de sănătate este asigurată de către Ministerul Justiției, din bugetul de stat. În perioada ianuarie - septembrie, suma contribuțiilor plătite de aceste instituții publice pentru aceste categorii de persoane, a fost de 574 milioane lei. „Majorarea pensiilor ar fi ridicat considerabil această sumă”, consideră sindicaliștii afiliați BNS. Serviciile medicale vor fi decontate doar de salariați. De la 1 ianuarie 2018 Ministerul Finanțelor Publice propune ca nici una din instituțiile mai sus menționate să nu mai asigure contribuțiile de sănătate pentru persoanele pe care le asistă. Ca urmare, spun sindicaliștii, începând cu 1 ianuarie 2018, pensionarii, șomerii, persoanele asistate social, persoanele aflate în concediu medical, persoanele aflate în concediu de creștere copil, personalul monahal și străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării „vor beneficia cu titlu gratuit de servicii medicale, toți fiind asigurați ai sistemului public de sănătate, fără obligația de plată a contribuției de sănătate pentru ei. Serviciile medicale vor fi decontate de salariați!”, precizează BNS.

„Statul s-a eliberat de obligațiile sociale”

Având în vedere că de la 1 ianuarie 2018 salariații vor fi singurii contributory ai sistemului de asigurări de

sănătate, ei vor fi cei ce vor trebui să suporte povara serviciilor medicale pentru toate aceste categorii sociale, subliniază BNS. „Nu numai că Guvernul a eliberat angajatorul de toată responsabilitatea finanțării colective a sistemului de securitate socială, acum statul s-a eliberat pe el însuși de obligațiile sociale, a considerat că e prea mult. Și atunci, le-a transferat cuiva care are prea puțină forță pentru a reacționa față de astfel de decizii. Probabil în perioada următoare vom primi de la Ministerul Sănătății Publice completarea acestui „cadou”; Lista prestațiilor medicale ce nu vor mai fi acoperite de asigurarea medicală”, avertizează sindicaliștii, cerând Ministerului Finanțelor Publice să-și explice public decizia de a transfera în sarcina salariaților povara asistenței medicale pentru șomeri, pensionari, asistați sociali, personal monahal sau persoane private de libertate. sursa: adevărul.ro

SOLIDARITATE SANITARĂ - COMUNICAT

În baza seriilor de analize efectuate asupra impactului legii salarizării, Federația „Solidaritatea Sanitară” constată public că salariații din sectorul bugetar sunt principalele victime ale manipulării politice numită „transferul contribuțiilor”. Dovada cea mai simplă o constituie faptul că mutarea contribuțiilor va anula mult trambiată creștere a salariilor bugetarilor cu 25%, transformând-o într-o mare scamatorie politică, scopul acesteia constituindu-l dorința de a genera iluzia respectării programului de guvernare. Transferul contribuțiilor angajatorului în salariul de bază al angajatului înseamnă de fapt adoptarea a două măsuri ce constituie exact inversul promisiunilor electorale vândute prin intermediul programului de guvernare: modificarea definiției salariului de bază și creșterea impozitării generale asupra salariului. Falsificarea politică a noțiunii de salariu nu poate fi prezentată ca o creștere salarială. Indiferent de acuzațiile unora dintre politicieni, majoritatea salariaților sunt mai competenți în calcule matematice decât ei.

Considerăm greu de înțeles tăcerea complice a multora dintre federațiile din sectorul bugetar în fața acestei manevre politice care afectează interesele tuturor bugetarilor. O grevă generală a sectorului bugetar este sancțiunea firească ce ar trebui aplicată politicienilor aflați la guvernare care încearcă impunerea acestei agende fiscale ce intră în totală contradicție cu angajamentele pe și le-au asumat față de salariați. Mulțumim confederațiilor sindicale pentru că au înțeles să se alăture luptei declanșate de Federația „Solidaritatea Sanitară” încă din prima parte a acestui an împotriva transferului contribuțiilor!

În acest moment credem că există doar două variante oneste: fie o creștere reală a salariilor bugetarilor cu 25% fie recunoașterea incapacității de a onora o promisiune electorală fără acoperire (cu consecința politică firească). În ambele cazuri este necesară renunțarea la transferul contribuțiilor. Soluția n-o constituie distorsionarea realității pentru a o face să se potrivească cu programul de guvernare, așa cum încearcă Guvernul, ci adecvarea actului de guvernare la structura realității.

Biroul de presă - 3 noiembrie 2017

SIRENA SINDICALĂ

CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ SINDICALĂ
"Cartel ALFA"

Membră a Confederației Sindicale Internaționale (ITUC-CSI)
Membră a Confederației Europene a Sindicatelor (ETUC-CES)

Strada Lipscani, nr 53, Etaj. 2, Sector 3, București, CP 030037
(Intrarea prin Strada Blănari, Nr. 21)
tel: 021 - 539.53.00; 021 - 539 53 01; fax: 021 - 539.53.02
web: www.cartel-alfa.ro; e-mail: alfa@cartel-alfa.ro

București, 3 noiembrie 2017

C.N.S. Cartel ALFA susține acțiunea de organizare a unei greve generale

Confederația Națională Sindicală "Cartel ALFA" salută decizia colegilor din federațiile sindicale membre, dar și a celor din celelalte confederații, de a începe procedurile pentru declanșarea grevei generale și de a se alătura luptei declanșate de Cartel ALFA în luna septembrie împotriva măsurilor fiscale de transfer al taxelor sociale de la angajator la angajat.

Din toate calculele noastre, reiese clar că salariații sunt principalele victime ale manipulării politice numite "transferal contribuțiilor". Marii perdanți sunt atât salariații din mediul economic, care riscă să le fie diminuate veniturile nete printr-o aplicare discreționară a măsurii de către angajatori, cât și salariații bugetari, care au avut ocazia să înțeleagă că marea creștere salarială, prin schimbarea definiției salariului, este doar o mare scamatorie politicianistă.

O grevă generală este sancțiunea firească ce trebuie aplicată politicienilor aflați la guvernare care impun și insistă cu o agendă de măsuri fiscale în contradicție cu angajamentele pe care și le-au asumat față de lucrători, respinse deopotrivă de reprezentanții lucrătorilor și ai angajatorilor.

Iată doar câteva dintre consecințele grave ale acestor măsuri:

- scăderea salariilor, în principal în mediul privat, prin aplicarea discreționară de către angajator a acestui transfer;
- plasarea în întregime a responsabilității întreținerii sistemelor publice de protecție socială pe umerii angajaților;
- o mărire ulterioară de contribuții va fi suportată doar de angajați;
- distrugerea unui model social european echilibrat, construit în zeci și zeci de ani de dialog social, negocieri colective și luptă susținută pentru drepturi sociale;
- bulversarea unui întreg sistem economic, fără un beneficiu real, și o presiune extraordinară pe un sistem administrativ care nu are capacitatea de a face față;
- haos legislativ, prin necesitatea modificării unei întregi legislații secundare care să corespundă cu noul model fiscal;
- deteriorarea și reducerea numărului serviciilor publice de sănătate prin efectul nealocării de la bugetul statului a sumelor corespunzătoare scutirilor de contribuții pentru anumite categorii;

Cerem imperativ Guvernului să facă un pas înapoi cât încă mai este posibil, să renunțe la transferul contribuțiilor și să nu se proiecteze un buget de stat pentru anul viitor bazat pe aceasta acțiune.

Soluția nu o reprezintă distrugerea unui întreg model social, funcțional în toate țările europene și în toate țările civilizate ale lumii care au un sistem de securitate. Nu este necesar să modificăm o întreagă realitate socială pentru a se potrivi cu o anumită ambiție a unui ministru, ci invers, actul de guvernare trebuie calibrat la nevoile societății.

Bogdan Iuliu HOSSU - Președinte CNS „Cartel ALFA”

Încă o lovitură pentru Guvern. Dacia intră în grevă

Angajații de la Dacia intră în grevă pe 7 noiembrie, iar principala lor nemulțumire este trecerea contribuțiilor de la angajator la angajat. Sindicaliștii anunță un mare miting la începutul săptămânii viitoare, la care sunt așteptați să participe aproape 10.000 de angajați din industria auto.

„În primul rând, vrem să trezim membrii noștri de sindicat, vrem să îi sensibilizăm în ceea ce privește trecerea contribuțiilor de la angajator la angajat, lucru care ne nemulțumește total”, **a declarat la Digi24 Ion Iordache, vicepreședintele Sindicatului Autoturisme Dacia.**

„Mai avem o temă care este foarte importantă pentru noi, revenirea la contractul colectiv de muncă de ramură, vrem modificarea legii și să se stipuleze obligativitatea negocierii și încheierii acestui contract”, a spus Ion Iordache.

„A treia temă a mitingului nostru este urgentarea construcției autostrăzii Pitești-Sibiu, considerăm că este vitală pentru industria auto și industria din Muntenia. Nu ne explicăm permanenta tergiversare a acestui lucru”, a mai punctat sindicalistul.

CRATIUS

„... Cratius avea ca scop suprimarea întregii lumi. El înțelegea că scopul său nu poate fi atins doar prin aplicarea violenței fizice. Este necesară influențarea psihologică a fiecărui om, a tuturor popoarelor. Trebuie transformată gândirea omului: trebuie să le induci ideea că sclavia este binele suprem. Este necesară demararea unui program autoreglator care va dezorienta popoare întregi în spațiu, timp și concepte. Însă, cel mai important: acesta trebuie să fie adecvat realității. Gândurile lui Cratius zburau tot mai repede. El a încetat să-și mai simtă corpul, cătușele grele de pe picioare și mâni. Și, ca din adins, ca un fulger, s-a născut programul. Încă puțin detaliat și explicit, însă uimitor, prin amploarea sa. Cratius s-a simțit stăpânul absolut al lumii întregi.

Preotul sta pe așternut, încătușat, și se admira: „Măine dimineață, când toți vor pleca la lucru, eu îi voi spune căpitanului străjerilor să mă elibereze din rândul sclavilor, să-mi scoată cătușele. Eu voi detalia programul meu, voi spăune câteva cuvinte și lumea va începe să se schimbe. Incredibil! Doar câteva cuvinte și lumea mi se va supune mie, ideile mele. Dumnezeu, într-adevăr, i-a dat omului o putere nemaivăzută în Univers – puterea gândirii. Ea produce cuvinte și schimbă cursul istoriei. Momentul este cât se poate de favorabil. Sclavii au elaborat un plan de răsccoală. Acest plan este într-adevăr rațional și poate duce la victoria lor și la un prim rezultat pozitiv pentru ei. Însă, eu, doar cu câteva fraze, îi voi transforma în sclavi nu numai pe copiii și nepoții lor, dar și împărașilor și ostașilor le voi impune să fie sclavi pentru mii de ani înainte”.

Dimineață, la semnul lui Cratius, căpitanul l-a descătușat și, deja în ziua următoare, el i-a chemat pe ceilalți 5 preoți și pe împărat pe terasa piramidei sale. Cratius a început discursul în fața celor prezenți:

– Ceea ce veți auzi acum să nu fie scris sau povestit! În jurul nostru nu sunt pereți, astfel încât nimeni în afară de voi nu va auzi vorbele mele. Eu am elaborat un plan prin care vom supune întreaga omenire a Pământului. Asta este imposibil de făcut chiar cu armate numeroase și războaie epuizante. Eu, însă, voi face asta doar cu ajutorul câtorva fraze. Vor trece doar 2 zile de la rostirea lor și veți observa cât de radical va începe să se schimbe lumea. Priviți: jos sunt rânduri enorme de sclavi care cară câte o piatră. Ei sunt vegheați de o mulțime de soldați. Cu cât sunt mai mulți sclavi, cu atât este mai bine pentru stat. Noi întotdeauna am crezut în asta. Însă cu cât sunt mai mulți sclavi, cu atât trebuie să ne păzim mai bine de răscoola lor. Noi îmbunătățim paza, noi suntem nevoiți să-i hrănim bine. De altfel, ei nu vor fi capabili să facă muncă fizică grea, ei oricum lenevesc și se revoltă.

Priviți cât de încet se mișcă! Iar paznicii leneși nu-i bat cu biciul și nu-i mână, chiar și pe cei tineri și voinici. Însă ei se vor mișca cu mult mai repede. Și nu vor mai avea nevoie de paznici. Și paznicii se vor transforma în sclavi. Asta se poate realiza astfel: trebuie ca astăzi, înainte de apusul soarelui, solii împăratului să dea citire ordinului Măriei Sale:

„Odată cu răsăritul soarelui toți sclavii vor primi libertate! Pentru fiecare piatră adusă în oraș, fiecare om liber va primi câte o monedă. Fiecare monedă va putea fi schimbată pe hrană, îmbrăcăminte, locuință, palat în oraș sau chiar pe întreg orașul. De azi înainte voi sunteți oameni liberi”.

Când preoții au înțeles vorbele lui Cratius, unul dintre ei, cel mai în vârstă, a spus:

– Tu ești un demon, Cratius! Demonismul creat de tine va suprima multe popoare ale lumii.

– Fie ca eu să fiu demon, iar creația mea să fie numită Democrație!

La apus, sclavilor li s-a citit ordinul. Ei au rămas uimiți. Mulți nu au dormit în acea noapte contemplând la viața lor nouă și fericită.

În dimineața zilei următoare preoții și împăratul au urcat din pe piramidă. Imaginea pe care o aveau în fața lor era într-adevăr uimitoare. Mii de oameni, foști sclavi, cărau în goană aceleași pietre.

Plini de sudoare, unii cărau câte două pietre. Alții, care aveau câte una, alergau grăbiți ridicând nori de colb. Unii paznici târau pietre și ei. Oameni care se credeau liberi, pentru că le fuseseră scoase cătușele, doreau să primească cât mai multe monede, pentru a-și construi viața cea fericită.

Cratius a petrecut încă câteva luni pe terasa sa, urmărind cu satisfacție ce se întâmpla în jur. Schimbările erau colosale. Unii sclavi s-au adunat în grupuri mici, au construit cărucioare, și, umplându-le până-n vârf cu pietre, le împingeau plini de sudoare și noroi.

„Ei vor inventa mult mai multe mecanisme minunate”, s-a gândit Cratius cu satisfacție. „Iată că au apărut și slujitori interni: furnizori de alimente și apă”.

Unii sclavi se hrăneau din mers, nedorind să piardă timp pentru a se duce în barăci la mese, și își împărțeau monedele obținute cu cei care le aduceau hrana.

„Ia te uită, la ei au apărut și tămăduitori, care le dau ajutor răniților din mers, și tot pentru monedele câștigate. Și-au ales și reglatori de trafic. Curând își vor alege șefi și judecători. Lasă-i să aleagă, ei doar se cred liberi! Însă important este același lucru: ei cară pietre în continuare”.

Și așa ei fug de-a lungul mileniilor, prin noroi, plini de sudoare, cărând pietre grele.

Și în prezent urmașii acelor sclavi continuă fuga lipsită de sens...”

PATRONUL BUGETAR

RESTITUTIO IN INTEGRUM

dosar 2166/30/2017

Stimate Domnule Ministru al Educației Naționale,
Prof. Liviu Marian Pop,
Stimate Domnule Ministru Secretar de Stat,
Prof. dr. ing. Gigel Paraschiv,

În legătură cu concursul pentru postul de profesor universitar, poziția 2/1 din Statul de funcții al Facultății de Agricultură, desfășurat la Timișoara în ianuarie 2017 la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului "Regele Mihai I al României" din Timișoara, la care am participat și care s-a terminat cu "liniuță" în dreptul subsemnatului, doresc să vă aduc la cunoștință minuta sentinței civile nr. 1534/PI/26.10.2017 a Tribunalului Timiș, emisă la data de 01.11.2017, prin care instanța:

1. A constatat încălcarea dreptului subsemnatului de a participa la concurs;
2. A dispus obligarea USAMVBT la reluarea concursului de la momentul intreruperii sale;
3. A anulat raspunsurile USAMVBT la contestatii;
4. A obligat USAMVBT la plata cheltuielilor de judecata în cuantum de 4760 lei.

Sentința este EXECUTORIE.

În cursul zilei de astăzi Casa de Avocatură SARAFOLEN & ASOCIAȚII, care mă reprezintă, a depus la universitate o adresă, înregistrată cu nr. 7752/08.11.2017, prin care a cerut ca, USAMVB "Regele Mihai I al României" din Timișoara, să se conformeze de bună voie întocmai celor hotărâte de Tribunalul Timiș, pentru a nu risca în caz contrar demararea executării silite de către subsemnatul.

Atașez acestui e-mail adresa nr. 7752/08.11.2017 trimisă de către Casa de avocatură SARAFOLEAN & ASOCIAȚII și minuta sentinței civile nr. 1534/PI/26.10.2017 (dosar 2166/30/2017) a Tribunalului Timiș.

Cu respect,

Conf. dr. ing. Sorin - Tiberiu BUNGESCU

Nota redacției. Pentru cititorii revistei redăm un fragment al conținutului hotărârii judecătorești:

"Principiul restabilirii situației anterioare (restitutio in integrum), sau al repunerii în situația anterioară, este acea regulă de drept potrivit căreia tot ce s-a executat în baza unui act juridic anulat trebuie restituit, astfel încât părțile raportului juridic să ajungă în situația în care acel act juridic nu s-ar fi încheiat."

"Nu pot fi reținute drept pertinente apărările pârâtei (n.r. - apărarea universității) vizând statele de funcții deja aprobate, inexistența postului, etc. în condițiile în care postul în discuție exista la momentul demarării concursului, reclamantul nefiind culpabil de trecerea acestui interval, de la momentul contestării până la momentul pronunțării de către instanța de judecată."

SPORUL DE TOXICITATE

dosar 10770/63/2016

Sporul de toxicitate? Stabilit de Decan !!

Nu, nu o să găsiți în nicio lege această precizare, totuși se întâmplă ca un conducător sau altul, de pe pedestalul cucerit și păstrat până la următoarele alegeri, să emane un document, o listă cu numele unor subordonați care au dreptul exclusiv la acest spor.

Decanul acordă Dreptul! În fapt se alocă resurse financiare ale facultății unor salariați în defavoarea altora, care aveau același drept.

NU AVEM BANI - vine de la Rector, acesta poartă vorba de la Minister iar acolo se împarte cu firăita, fără a se respecta niciun algoritm, o felie bugetară sub jumătate din prevederea legală.

Pentru că "nu sunt bani", decanul procedează după bunul plac, un administrator lipsit de responsabilitate: în fața legii răspunde rectorul.

De la 1 decembrie 2013 până la 31 decembrie 2016 s-au adunat 1132 de ore pentru care trebuie plătit sporul de toxicitate, conform hotărârii judecătorești. Acesta nu este un caz singular, nici măcar în cadrul aceleiași facultăți.

Povestea sporului de toxicitate inclus în salariu nu a depășit vigilența instanței. Sentiința nu este definitivă, urmează să se desfășoare apelul.

Vina aparține salariației?

Asupra ei au fost făcute diverse presiuni (evident negate, pentru că în "mediul universitar" așa ceva NU există) pentru a renunța, variații pe aceeași temă: nu sunt bani!

Pentru că nu sunt bani colegii ei lucrează fără a respecta normele de protecția muncii. O protecție a muncii pentru care semnează periodic că au efectuat un instructaj, că au luat la cunoștință. Semnătura aceea se dorește a fi un scut protector pentru acei conducători care nu asigură echipamentul necesar. Așa apar și se instalează bolile profesionale, așa sunt pensionați și marginalizați salariați a căror soartă încetează să devină preocuparea universității, după pensionarea timpurie, din considerente legate de starea de sănătate. De ce semnezi protecția muncii dacă nu o cunoști, dacă nu o respecti? Pentru că așa trebuie, mi se răspunde mirat. Așa trebuie ?

Universitatea va plăti atât cât trebuie, așa cum s-a hotărât. Nu se va face o investigație asupra altor cazuri similare, nimeni nu este interesat să restabilească normalitatea pentru toți salariații.

Raportul de muncă, defavorabil salariatului, se va menține. Nimeni nu este de vină: merge și așa!

Privind exclusiv spre bani, în societatea capitalistă omul contează numai cât produce.

Profitul universității nu există, ca noțiune comercială, de aceea găsim această noțiune mascată sub deviza academică: plătiți cât mai puțin posibil pentru cât mai muncă neplătită și ...

Vom deveni competitivi în curând.

PATRONUL BUGETAR

INTERVIU LA ANGAJARE

Bună ziua!

Da, spuneți ...

Eu am venit în legătură cu anunțul despre angajare.

Îhmm, mda, foarte bine! Știți, la noi condițiile sunt să nu aveți niciun fel de idei. Și, dacă lipsa dumneavoastră totală de idei corespunde cu cerințele noastre, noi v-angajăm. Ia spuneți ce experiență aveți și cu ce-ați venit la noi?

Da ... eu ... eu am venit cu o lipsă de idei totală, n-am absolut nici măcar o idee!

Foarte bine! Foarte bine! Ce fel de idei nu aveți?

Păi? Păi cum adică? N-am niciun fel de idei!

N-aveți o idee sau mai multe idei?

Eu n-am nici mai multe, nici mai puține. N-am niciuna!

Câte feluri de idei n-aveți?

Păi toate felurile! N-am niciun fel de idei despre idei.

Stați oleacă! Asta deja i-o idee că nu aveți idei! Dar pe noi ne interesează să n-aveți nici măcar o idee despre niciun fel de idei!

Apoi da! Eu așa! N-am nicio idee despre niciun fel de idee ...

Foarte bine! Vă potriviți, în principiu. Măine dimineață să veniți la lucru, și-apoi vedem. Aveți grijă, să nu vă prindem cumva c-aveți vreo idee, ceva, că vă dăm afară de la lucru! Daa??

Eu vă promit că n-aveam absolut niciun fel de idei, și niciuna, nici mai multe și nici idei despre idei!

Foarte bine, foarte bine.

Vă aștept!

FINUL DIN VASLUI

al lui Tudorel Toader, impus șef în CSM, înjură și jignește după care afumă cu tămâie locul. Acesta încasează 13.600 lei lunar

Finul ministrului Justiției, consilierul juridic Marius Daniel Tudor, este șef al Serviciului Programe Europene și Internaționale din cadrul Direcției Afaceri Europene, Relații Internaționale și Programe a CSM, funcție pe care o ocupă prin delegări succesive. Deși Marius Daniel Tudor a picat admiterea la INM, a reușit să ocupe prin delegare această funcție importantă din CSM, CV-ul său nefiind public. Ca și consilier juridic asimilat magistraților, Marius Daniel Tudor are un salariu de 10.900 de lei pe lună și beneficiază de decontarea unei chirii de 600 de Euro lunar că doar n-o să stea pe banii statului într-o garsonieră!

Tudor a beneficiat de delegare după delegare la fiecare trei luni, deși împotriva lui au existat plângeri ale colegilor prin care acesta este acuzat că folosește expresii jignitoare despre personalul de execuție și de conducere din instituție.

Disperați, colegii de serviciu l-au și înregistrat pe Marius Daniel Tudor cum înjură și jignește, fiind pregătiți să facă publice înregistrările.

Originalitatea finului lui Tudor nu poate fi contestată: este inițiatorul singurului demers din România, unic prin natura lui..., acela de a refuza fonduri europene, băgate în traistă de Uniunea Europeană. Opera finului lui Toader este descrisă de jurnalistul Robert Veress în ziarul Puterea în articolul

„Culmea absorbției fondurilor europene. CSM refuză banii pe care i-a solicitat și i-a primit gratuit de la Bruxelles” publicat anul trecut.

Filiera clujeană: șefa editurii care va domina piața manualelor e ucenica noului rector de la Academia SRI

Editura de stat care va tipări toate manualele folosite de elevii din România este condusă, din luna octombrie, de către Maria Mihaela Nistor – absolventă a Școlii Doctorale *Relații Internaționale și Studii de Securitate* de la Facultatea de Istorie și Filosofie a Universității "Babeș-Bolyai" (UBB).

Ea și-a obținut titlul sub coordonarea profesorului Adrian Ivan, fost cadru didactic al UBB, recent numit, prin concurs, rector al Academiei Naționale de Informații "Mihai Viteazul" a SRI.

Înainte de numirea sa la șefia Regiei Autonome Editura Didactică și Pedagogică, Maria Mihaela Nistor (30 de ani) a fost administrator și asociat unic al unei firme cu o cifră de afaceri de 900 de lei.

Ministrul Educației, Liviu Pop, declara în luna octombrie că va eradica "mafia manualelor alternative" prin înființarea unei societăți de stat care să editeze, la comanda Ministerului, toate manualele.

"Se încheie astfel aventura zecilor de variante de manuale pentru aceeași materie de studiu și an școlar. Se elimină haosul licitațiilor și contestațiilor care an de an lăsa copii fără manualele necesare în învățământul preșcolar, primar, gimnazial, liceal ori postliceal. Se termină cu mafia manualelor alternative și hățișul intereselor de tot felul care costa bugetul statului peste 100 de milioane de euro anual", explica ministrul Liviu Pop. Regia Autonomă provenită din transformarea fostei Edituri Didactice și Pedagogice a fost înființată prin Ordonanța de Urgență 76/2017.

Cu câteva zile înainte de aprobarea Ordonanței în ședință de Guvern, în funcția de director general al Regiei a fost numită Maria Mihaela Nistor.

PATRONUL BUGETAR

Două facultăți și două masterate în patru ani

Potrivit CV-ului publicat pe site-ul Editurii, Maria Mihaela Nistor a obținut în 2010 licența de engleză-germană a Facultății de Litere de la UBB Cluj.

Impresionant este că într-un interval de numai doi ani, 2009-2011, deci suprapunându-se parțial și cu prima facultate, ea a mai obținut o licență, în Comunicare și Relații Publice, și a absolvit două masterate: unul de *Germanistică în Context Cultural European* și unul de *Managementul Relațiilor Internaționale și al Politicii Europene*. La cel din urmă, a fost și șefă de promoție.

Tot potrivit CV-ului său, Nistor a fost, în ultimul an, administrator și asociat unic al companiei Dice Consulting Agency, înregistrată în Bistrița.

Potrivit Registrului Comerțului, firma are ca obiect de activitate consultanța în afaceri. În 2016, a avut o cifră de afaceri de 900 de lei, profit net de 41 de lei și pierderi de 351 de lei.

Codurile CAEN asimilate arată că serviciile oferite de companie sunt *"acordarea de consultații, îndrumare și asistență operațională pentru firme și alte organizații pe probleme de management, cum ar fi: planificarea strategică și organizatorică, procese de re tehnologizare, managementul schimbărilor, reducerea costurilor și alte probleme financiare; obiective și strategii de marketing; planificare și politici privind resursele umane; strategii de compensare și pensionare; planificarea producției și planificarea controlului"*.

Înainte să fie numită director general al Editurii deținute de Ministerul Educației, Maria Mihaela Nistor a fost revocată din funcția de administrator al Dice Consulting Agency, fiind înlocuită cu Daniela Gabriela Velicoiu – studentă la specializarea *Studii de Securitate* a Facultății de Istorie de la UBB.

Tot potrivit CV-ului, Maria Mihaela Nistor a fost, între noiembrie 2015 și mai 2016, director științific de cercetare-dezvoltare al Scholer Consulting Group East Europe, companie cu cifră de afaceri zero în 2015 și 2016 și cu datorii de peste 8 milioane de lei.

Dar asta nu este tot.

În 2015, Maria Mihaela Nistor și-a luat doctoratul în Relații Internaționale și Studii Europene cu o teză referitoare la efectele migrației, intitulată *"(De) Constructing the Migration-(In)Security Nexus. Case Studies: Canada and Germany"*.

Ea susține în propriul CV că, din 2015 încoace, a fost cadru didactic asociat al Departamentului de Studii Internaționale și Istorie Contemporană de la Facultatea de Istorie și Filosofie a UBB, unde și-a susținut și doctoratul.

În CV, ea arată că a predat cursuri și seminarii pe următoarele tematici:

- Introducere în relații internaționale și studii de securitate;
- Relațiile internaționale în secolele XX și XXI;

- Regimuri politice comparate postbelice;
- Politici de securitate după Războiul Rece;
- Terorism și globalizare;
- Sisteme de securitate în Evul Mediu.

Am solicitat Facultății de Istorie și Filosofie a UBB o listă a cadrelor didactice asociate și a profesorilor invitați care predau la Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană. **Numele Mariei Mihaela Nistor nu figurează pe această listă.**

Istoria unui Departament

Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană de la Facultatea de Istorie a UBB a fost înființat în 2007 de profesorul universitar Adrian Ivan (48 de ani).

Majoritatea celor care predau la acest Departament provin din servicii secrete – SRI și SIPI, sunt ofițeri în rezervă ai MAPN sau cadre active în Ministerul Administrației și Internelor.

Principalii profesori de la acest Departament sunt aduși de la Universitatea Națională de Apărare "Carol I" sau de la Academia Națională de Informații a SRI, unde Adrian Ivan a fost numit de curând rector, după ce, în prealabil, fusese șef interimar al Școlii Doctorale.

În 2008, Ivan anunța în presa locală din Cluj înființarea la UBB a unui masterat la care se înscriuseră circa 40 de studenți, printre care și "angajați ai serviciilor secrete" din județ.

Masteratul era centrat pe Managementul de securitate.

"Mulți dintre masteranzi sunt deja angajați. Avem din Ministerul Apărării, Ministerul de Interne, din SRI. De fapt, la nivelul tuturor serviciilor secrete din NATO se obișnuiește ca și ofițerii să facă studii civile. Inclusiv de la DIICOT au venit oameni să-și facă studiile", declara la data respectivă Adrian Ivan, coordonatorul proiectului.

De altfel, într-o analiză publicată în 2015 în revista SRI-ului, Ivan arată că, la inițiativa sa, la Cluj "s-a lansat specializarea Studii de Securitate la nivel licență în sistemul Bologna", care oferă **"pregătirea de personal calificat, competent să gestioneze probleme de securitate cu care se confruntă societatea de astăzi"**.

NOTA REDACȚIEI

Este dificil de imaginat dimensiunea utilizării învățământului superior drept suport pentru instituțiile militarizate. Este cu atât mai greu de înțeles înființarea unor școli doctorale în cadrul structurilor militarizate, școli doctorale a căror activitate și absolvenți se ridică deasupra oricăror reglementări legale.

În numărul următor continuăm dezvoltările făcute de Emilia Șercan, preluate din www.pressone.ro. Învățământul superior este sufocat de interese străine principiilor fundamentale care ar trebui să îl guverneze.

CERCETAREA CUI?

In atentia Primului Ministru, dl Mihai Tudose
Spre Stiinta Corpului de Control,
Doamnei consilier Ioana Petrea,

Domnule Prim Ministru,

Federatia Sindicala Hermes afiliata la Confederatia Nationala Sindicala Meridian a adus la cunostinta dumneavoastra in intalnirea din 08.08.2017 aspecte grave ce se deruleaza la nivelul INFLPR cu complicitatea Ministerului Cercetarii si Inovarii.

Astazi, va transmit si Certificatul de audit al Proiectului TE 270/2015, incheiat la 30.09.2017 prin indeplinirea tuturor obiectivelor, pe scurt, realizarea unei metode de testare rapida a momoglutamului de sodiu din produse alimentare, un proiect apreciat ca idee chiar de domnul prim ministru in discutie.

Tinerii cercetatori implicati, chiar si Directorul de proiect, nu au beneficiat de drepturile salariale contractate cu UEFISCDI de aproximativ 52.000 lei pe anul 2017.

Directorul general al INFLPR, Traian Dascalu impreuna cu auditorul Caloian Florentin, lector la ASE Bucuresti, incearca sa acopere urmele abuzurilor prin emiterea unui Certificat de Audit in conditii de fals intelectual si fals in inscrieri sub semnatura privata, ca sa nu mai vorbim de abuzul in serviciu si complicitatea la infractiuni.

Solicitam pe aceasta cale, intrucat ministrul cercetarii si inovarii domnul Lucian Georgescu refuza in continuare sa ne raspunda la sesizari si reclamatii, nu respecta cele convenite in cadrul intalnirii privind publicarea Ordinilor de Ministru, o noua intalnire cu domnul Prim ministru intrucat este singurul care poate debloca situatia in aceste conditii.

Cu stima,
Dr. George Epurescu

Vicepresedinte cercetare stiintifica Federatia Hermes

Catre

UNITATEA CENTRALĂ DE ARMONIZARE
PENTRU AUDITUL PUBLIC INTERN

Sindicatului INFLPR RADIATIA, cu sediul in Str. Atomistilor, nr. 409, oraș Măgurele, Jud. Ilfov, cu personalitate juridică conform Încheierii Judecătorei Bufta din Dosarul nr. 9/S/2001 din data de 08.08. 2001 prin presedinte dr. EPURESCU NICOLAE GEORGE va solicitam cateva clarificari cu privire la activitatea auditorilor interni din institutiile publice:

1. Este posibila functionarea unui Compartiment de audit intern cu o singura persoana?

2. Este posibil ca un Compartiment Audit intern sa nu aiba sef compartiment

3. Un Audit poate fi efectuat doar de o persoana fara supervizor?

4. Este legal ca la sef de departament/supervizor sa se semneze Directorul general al institutiei?

Multumim anticipat!

Numai bine,

Presedinte Sindicat
Dr. Nicolae-George Epurescu

 Ad Astra
Asociația cercetătorilor români

Stimați colegi cercetători,

Asociația Ad Astra a primit sesizări de la cercetători care ne-au adus la cunoștință mai multe nereguli din procesul de evaluare al competiției Proiecte Complexe realizate în Consorții CDI (PCCDI-2017-1).

Una dintre cele mai grave dintre acestea este conflictul de interese în care s-au aflat unii evaluatori sau membri ai panel-urilor, dat fiind că aceștia se regăseau în același timp între aplicanții la proiecte în cadrul aceleiași competiții.

Asociația Ad Astra condamnă cu fermitate acest tip de comportament și dorește să ia măsuri împotriva acestor cazuri, atât prin intermediul sesizărilor la Comisia Națională de Etică, cât și în instanță.

În măsura în care aveți cunoștință de conflicte de interese ale evaluatorilor care au participat la evaluarea competiției PCCDI-2017-1, va rugăm să ne trimiteți cât mai multe detalii sau dovezi pe email la office@ad-astra.ro sau prin poștă la adresa:

**Asociația Ad Astra C.P. MG 28,
Oficiul Poștal Măgurele,
Județ Ilfov, Cod Poștal: 077125**

Cu stimă,
Asociația Ad Astra

CERCETAREA CUI?

Articol scris de
Marian Apostol
www.qmagazine.ro

Aud că, recent, prim-ministrul României s-a hotărât să “eficientizeze cercetarea științifică românească”, s-o “aplice mai mult la mediul economic pentru a produce plusvaloare” și să faciliteze accesul cercetării științifice românești la “contracte cu parteneri români și străini”.

Aceste deziderate sunt inadecvate, improprii și imposibile. Mai mult, venind de la un ministru, ele pot fi și dăunătoare, periculoase. Cercetarea științifică nu poate fi “eficientizată”, ea poate fi numai distrusă sau cultivată.

Prim-ministrul nu știe despre ce vorbește

În privința cercetării științifice, prim-ministrul României nu știe despre ce vorbește. Nu mai am de mult încredere în politicienii României.

Una dintre cele mai dificile probleme de administrat la nivel social a devenit, în întreaga lume, cercetarea științifică. Motivul este că practicanții, cunosătorii ei autentici, sînt foarte puțini. Ca urmare, deși foarte simplă, administrarea cercetării științifice a fost invaluită în mituri fantasmagorice și, în final, declarată minora în economia administrației sociale.

Cel mai daunător mit este tratarea cercetării științifice după normele economice. Miturile le nascocesc impostorii cu aere de savanți și serviciile secrete; din cauza practicării secretului, ultimele traiesc într-o stare continuă de ebulliție confuză.

Prim-ministrul României ar trebui întâi să știe ce este cercetarea științifică și ce poate aștepta societatea de la ea. Cercetarea științifică este căutarea adevărului științific și activitatea de dobîndire a cunostintelor științifice.

Există o enigmă legată de această cercetare științifică. Istoria ne-a arătat că acumularea de cunostinte științifice poate duce uneori la inventarea unor dispozitive, aparate, procedee, tehnologii care fac viața mai ușoară, mai comodă, mai frumoasă; sau care ne satisfac ambițiile războinice, militare.

Asadar, suntem în fața unei dileme: renunțăm la cercetarea științifică pentru că nu ne aduce nimic util sau sperăm, credem că, totuși, poate, uneori, cîndva, ea poate contribui la bunăstarea noastră?

Ce finanțăm în cercetare

Dacă alegem varianta a doua, trebuie să fim conștienți că este impropriu să tratăm cercetarea științifică după modelul economic.

Prim-ministrul ar mai trebui să cunoască o particularitate definitorie a cercetării științifice. Cunostintele noi dobîndite în cercetarea științifică trebuie confruntate cu ceea ce se cunoaște deja; cercetătorii trebuie să-și confrunte opiniile științifice între ei, în vederea validării acestor cunostinte. Acest lucru se face prin

publicațiile științifice. Fiind publice, cunostintele științifice încetează să mai aparțină patrimoniului personal, privat, național, ele devin trans-naționale.

Asadar, dacă alegem să finanțăm cercetarea științifică, trebuie să fim conștienți că vom finanța și pe alții, din alte părți ale lumii. După cum și noi putem folosi liber cunostintele dobîndite de alții.

Protejarea cunostintelor științifice cu brevete e iluzorie. Invențiile pot fi protejate într-o oarecare măsură cu brevete, dar nu cunostintele științifice.

De aici se vede că e necesar să finanțăm și schimbul de informații, de publicații, documentarea științifică.

De ce nu poate fi evaluată cercetarea

Diferitele domenii de cercetare științifică au particularitățile lor, așa încît nu putem evalua rezultatele lor cu aceleași norme. **Apare, în ultima vreme mult prea frecvent, notiunea de evaluare a cercetării științifice. Aceasta este o falsă problemă, care provoacă multă confuzie. Din natura cercetării științifice descrisă mai sus rezultă că evaluarea cercetării științifice este o notiune inaplicabilă.**

O cunostință științifică este evaluată, personal și subiectiv, de cercetători; unii o pretuiesc, alții au îndoieli; alții n-au nici o părere, nu-i interesează; cu vremea, poate apărea un oarecare consens.

Impostura și corupția din cercetare

Oamenii percep știința în mod diferit. Asta nu înseamnă însă că nu putem aprecia activitatea de cercetare științifică a cercetătorilor. O astfel de apreciere se face după numărul de publicații împartit la numărul de coautori, după diversitatea temelor abordate, după felul în care cercetătorii vorbesc ei însși despre activitatea lor și a colegilor lor. Marea varietate de coeficienți numerici, de indici scientometrici, care se practică astăzi cu frenezie în evaluarea cercetării științifice, mai ales în România, nu face decît să producă **impostori științifici**; ea este o sursă majoră de corupție.

După 90, impostorii științifici s-au înmulțit exponențial în cercetarea științifică românească.

continuarea în pagina 22

SIRENA SINDICALĂ

CUVÂNTUL PREȘEDINTELUI

**Presedintele
Klaus
Iohannis**

**a declarat, joi, ca
a facut un calcul
din care a rezultat
ca in urma trece-
rii contributiilor
de la angajator la
angajat sala- riile
romanilor vor
creste foarte
putin.**

www.ziare.com

Potrivit sefului statului, un roman care are un salariu mediu brut ar castiga in plus doar 3 lei.

"Se propune trecerea contributiilor de la angajator la angajat si o reducere a impozitului pe venit. La prima vedere pare un lucru interesant, dar o analiza mai aprofundata arata ca aceste masuri mai degraba complica problemele decat sa le rezolve.

Marea revolutie fiscala facuta de PSD ALDE aduce unui om care castiga acum 2.335 de lei inca 3 lei in plus. Nu e rau ca ar castiga, dar promisiunea PSD ALDE ca ar creste este pur si simplu falsa. Pai daca politica PSD ALDE vizeaza cresterea salariilor ele de ce nu cresc? De ce este nevoie de aceasta mega topaiala fiscal bugetara?", a declarat Klaus Iohannis.

Seful statului a mai precizat ca in mediul economic exista ingrijorari ca in urma acestor masuri salariile vor scadea.

"Exista ingrijorari in mediul economic ca in realitate vor fi salarii intregi unde sala- riile vor scadea in urma acestor masuri si atunci putem sa ne intrebam cui folo- seste aceasta topaiala fiscala. Romanilor sigur nu", a subliniat presedintele.

Klaus Iohannis a cerut coalitiei aflate la guvernare "sa dea dovada de responsabilitate si sa renunte la acest tip de politica fiscala care nu ajuta pe nimeni".

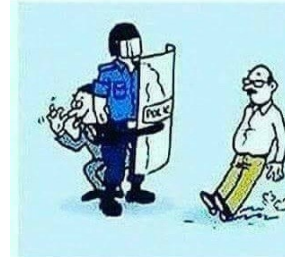
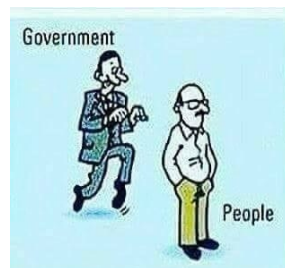
"Recomand prudenta fiindca nu imi doresc o politica de azi pe maine. Romania are nevoie de o politica nu care rezolva problemele astazi si maine sa apara probleme mai grave", a mai spus seful statului.

Olguta Vasilescu traieste intr-o realitate paralela. Ea spune ca a fost felicitata de la Bruxelles, in timp ce Comisia Europeana critica dur masurile luate la Bucuresti

Ministrul Muncii, Lia Olguta Vasilescu, sustine ca a fost felicitata de catre un comisar european pentru masurile adoptate, in conditiile in care Comisia Europeana a criticat, intr-un raport dat publicitatii pe 24 octombrie, ultimele decizii ale guvernului de la Bucuresti.

"Programul de guvernare se va duce pana la capat. Eu nu am citit raportul Comisiei Europene. Pot sa va spun ca pe ministerul meu am stat de vorba cu comisarul Marianne Thyssen, care este comisar pe probleme de munca. Domnia sa ne-a felicitat pentru masurile pe care le-am luat in acest an, in special pentru ca am depasit tinta de ocupare stabilita pentru Romania pentru anul 2020. Am ajuns deja la 70,5% a populatiei active si noi aveam prevazut sa atingem o tinta de 70% in 2020. De asemenea, ne-a felicitat pentru masurile pe care le-am luat pentru reducerea saraciei si chiar s-au inteles foarte bine acele contributii de la angajator la angajat. Deci, din punctul de vedere al Ministerului Muncii, nu sunt niciun fel de probleme cu Comisia Europeana, ba dimpotriva, as putea spune ca am fost felicitati", a declarat Olguta Vasilescu, vineri dimineata.

Un raport al oficialilor europeni arata ca executivul a pus foarte mare accent pe consum si nu s-a axat pe o crestere economica pe termen lung, bazata pe investitii si atragere de fonduri europene. De asemenea, Comisia Europeana a avertizat guvernul de la Bucuresti ca nu trebuie luata masura scaderii contributiilor la Pilonul II de pensii din scurt si fara o analiza serioasa.

**AȘA SE APLICĂ
"DIALOGUL
SOCIAL?"**

MAHALA

COMUNITATEA MUNCITORILOR MILITANȚI

MAHALA- Este un grup informal dar și o platformă de organizare clădite pe valori precum: dreptate socială, demnitate umană, egalitate (atât la nivel politic cât și la nivel economic), egalitate de gen, libertate, consens, solidaritate, anti-autoritarism, șamd. Ne propunem să activăm pentru solidarizarea și coagularea muncitorilor din economia formală și informală (la negru), atât la nivel național cât și internațional.

MAHALA – Comunitatea Muncitorilor Militanți a desfășurat astăzi, 03.11.2017, o acțiune de nesupunere civică non-violentă în fața Ministerului Muncii, ca formă de protest față de inițiativa de a muta responsabilitatea plății contribuțiilor sociale de la angajator la angajat.

După flexibilizările codului muncii și a legislației dialogului social din 2011 realizate de guvernul PDL în colaborare cu Camera de Comerț Americană și Consiliul Investitorilor Străini din România, la presiunea Troicii, Ministerul Muncii, de data aceasta de sub umbrela PSD-ALDE, dorește încă o flexibilizare a relațiilor de muncă prin trecerea contribuției de la angajator la angajat. Istoria recentă ne-a demonstrat că acest discurs al flexibilizării se traduce prin sărăcirea și vulnerabilizarea persoanelor care muncesc, cât și eliminarea unor drepturi ale acestora. Evident, marii câștigători de pe urma flexibilizărilor sunt patronii, denumiți în mod plastic antreprenori ori angajatori, care câștigă tot mai multă putere și profit.

Statul român și-a asumat că va crea un dialog cu partenerii sociali, însă a reușit doar să adâncească disensiunile deja existente între aceștia, poziționându-se în tabăra angajatorilor. Gestul nostru este cu atât mai legitim cu cât toate întâlnirile de dialog social organizate până în prezent nu au dus la nici un numitor comun. Mai mult, membrii guvernului, afișând o aroganță și o nepăsare fără margini au demonstrat că pentru ei dialogul social este o simplă glumă proastă, făcând astfel protestul nostru cu atât mai legitim.

Protestul de astăzi este menit să denunțe inegalitățile, sărăcia și abuzurile de putere la care sunt supuse în viața de zi cu zi persoanele care muncesc, dar și ca urmare a **politicilor publice dezastruase luate într-un sistem autoritar ce crează facilități cu precădere pentru angajatori.**

Astfel, tragem un semnal de alarmă asupra trecerii contribuțiilor de la angajator la angajat!

Totodată, transmitem încă o dată indemnul nostru tuturor oamenilor care muncesc, dar și organizațiilor care le reprezintă inereșele să acționeze împotriva acestor intenții ale guvernului actual.

Doar prin solidaritate și unitate putem pune o presiune suficientă pentru a ne păstra intacte puținele drepturi pe care le mai avem.

03.11.2017

București

MAHALA

Comunitatea Muncitorilor Militanți

CERCETAREA CUI ?

continuare din pagina 19

Cauza acestui fenomen extrem de periculos este dezorganizarea statului roman si anarhia democratica. Ca urmare, cercetatorii stiintifici autentici au fost impiedicati

sa-si continue activitatea, treptat au pierit si locul lor in institutele de cercetare a fost luat de persoane care mimeaza cercetarea.

Activistii cercetarii stiintifice in Romania au fost si sint si astazi extrem de vocali, adesea agresivi de-a dreptul, au acaparat functiile de conducere in cercetarea stiintifica, sint profesori la universitati, decani, rectori, directori de institute, ministri ai cercetarii, consilieri guvernamentali, ministeriali, prezidentiali, directori de asa-zise proiecte de cercetare.

Aceste persoane au introdus o serie de practici extrem de daunatoare in administrarea cercetarii stiintifice, precum finantarea pe proiecte, evaluarea pe baza criteriilor scientometrice, cooperarea internationala, confuzia cercetarilor teoretice, experimentale, aplicative si a serviciilor tehnologice, cercetarea stiintifica in universitati

La modul pur teoretic, imi imaginez cam ce-ar trebui sa vrea sa poata primul ministru al Romaniei in privinta cercetarii romanesti.

Solutii de premier

Prim-ministrul Romaniei trebuie sa interzica finantarea cercetarii romanesti pe baza de proiecte de cercetare stiintifica. Aceste proiecte aduc citorva venituri nejustificate ce creeaza mari inegalitati intre cercetatori. O astfel de practica nu exista nicaieri in lume. Romanii nostri culti fac o confuzie intre termenul "proiect, grant" din limbile franceza, engleza si acelasi termen in limba romana.

In jurul agentilor nationale, guvernamentale, care finanteaza astfel de practici in Romania s-au creat grupuri de influenta care falsifica rezultatele competitilor de proiecte

Evaluatorii straini anonimi sint recrutati dintr-o sub-populatie promiscua care se vinde pentru citeva sute de euro. Traficul de influenta la romani este privit cu multa condescendenta, uneori chiar cu admiratie, fara a baga de seama ca este o fapta penala. Cercetarea stiintifica romaneasca este infectata de netrebnicii recrutati din rindul directorilor, consilierilor, functionarilor, profesorilor universitari, cu sprijinul masiv al organizatiilor care practica secretul.

Aceasta pesta nationala trebuie sanitizata drastic si urgent!

Prim-ministrul Romaniei trebuie sa interzica evaluarea cercetarii stiintifice romanesti pe baza criteriilor scientometrice. Indicii scientometrici in cercetarea stiintifica sint o plaga majora in toata lumea. O serie de stupizi interesati si-au propus sa traga foloase de pe urma cercetarii stiintifice, si au luat-o la intrebări.

Ce face cercetarea stiintifica pentru societate?

Cum stim noi daca banul investit in cercetare aduce profit, "plusvaloare"? Cum masuram cercetarea stiintifica? Si au inceput sa numere publicatiile stiintifice. De parca popilor le-ar numara cineva masluril, sau pompierilor incendiile, sau politicienilor legile.

Cercetatorii s-au organizat in grupuri de actiune care isi publica rezultatele intre ei; desigur, in aceste cooperative stiintifice calitatea rezultatelor nu mai prezinta nici o importanta.

Si cercetarea are crima organizata

Ca urmare, România plătește bani grei unor proxeneți științifici instituționali internaționali, pentru a include o seama de cercetători români ca autori pe publicațiile lor aberante, enorme, seriale, fără ca acești cercetători români să contribuie câtuși de puțin la acele publicații.

Acesta este comertul cu autori științifici pe care îl practica România în grupuri internaționale de crima organizată. Se vede asadar ca Romania vinde nu numai copii si prostituate, dar vinde si autori stiintifici; si cumpara fama stiintifica. Uniunea Europeana este matroana sefa. Aceasta actiune se numeste cooperare stiintifica internationala; ea este coordonata de organizatiile care practica secretul. Prim-ministrul trebuie sa interzica aceasta activitate si sa retraga ofiterii operativi din acest cimp tactic, unde nu le fierbe oala.

Disciplina financiara

In institutele de cercetare stiintifica romanesti se fac patru feluri de activitati: cercetare teoretica, cercetare experimentală, cercetare aplicativa si servicii tehnologice. Bugetul acestor activitati este comun. Ca urmare, fondurile sunt transferate de la un obiectiv la altul, executia bugetara specifica nu mai poate fi urmarita, cheltuielile suplimentare cu turismul stiintific, cu protocoalele, cu transporturile si comunicatiile directoriale sint, comparativ, enorme.

Investitiile se reduc la constructia de cladiri si cumpararea echipamentelor care nu functioneaza. **Nu exista nici o baza profesionala** pentru aceste investitii si nici un control stiintific al finalizarii lor. Totul este considerat succes.

Prim-ministrul Romaniei trebuie sa introduca disciplina financiara in institutele de cercetare romanesti. **Bugetele cercetarii trebuie structurate pe cheltuieli de salarizare, echipamente si materiale, intretinerea infrastructurilor si documentarea stiintifica.**

Prim-ministrul trebuie sa impuna controlul riguros al executiei bugetare in cercetarea stiintifica. Trebuie sa inceteze prestidigitatia cu banul public si prostia recenta cu creditele de angajament in cercetarea stiintifica romaneasca.

Dupa 90, universitarii s-au trezit ca ar fi si cercetatori stiintifici. Acesti de-dublai joaca alba-neagra la doua capete in public. Cind ii cauti de cercetare afli ca predau cursuri, cind ii intrebati de scoala, pretind ca sint cercetatori.

Prim-ministrul Romaniei trebuie sa faca sa inceteze acest comportament josnic al universitarilor romani. Singura lor datorie este sa faca invatamint de calitate. Universitatile au luat cu japca politica dreptul institutelor de cercetare de a conferi titlul de doctor; **au infiintat scoli doctorale care masluiesc doctoratul.** In aceste scoli acesti escroci nu-i indruma pe doctoranzi sa-si faca o teza de doctorat, ci fac cu ei un invatamint imaginar aberant..."

DEMAGOGIE POLITICĂ SAU DEMOCRAȚIE DIRECTĂ?

Acum ceva timp un prieten mă sfătuia să scriu despre sistemul de educație finlandez și de ce nu se dorește așa ceva în România.

Trebuie spus că sistemele nordice de educație, în general, se bazează pe gândire critică iar acest fapt are ca rezultat un electorat destul de activ și dificil de manipulat. În mod sigur "clasa politică" de la noi, și nu numai, are alte obiective, mult mai importante pentru noi și profitabile pentru ei. Poate nu este de neglijat faptul că, în Olanda, democrația este materie școlară. Nu trebuie să fii un geniu pentru a înțelege că este mai ușor să educi decât să reeduci.

În țările nordice închisorile se închid, acest fenomen este direct proporțional cu procentul din buget investit în educație...

De ce sistemul de învățământ din România este ineficient?

Probabil sunt destule explicații și, încercând să nu cădem în tentația de a căuta vinovați ci soluții, putem remarca faptul că din învățământul organizat înainte de 1989 nu a mai rămas decât propaganda un pic narcisistă: "suntem cei mai buni". În mare parte, profesorii se ascund după rezultatele olimpicilor, dar olimpicii naționali din România reprezintă 0,01 % din numărul total de elevi iar meritele le aparțin, în cea mai mare măsură, doar acestor elevi pentru că rezultatele sunt o consecință directă a muncii individuale pe care ei o depun.

Un alt aspect este acela că olimpicii nu rămân în țară iar înlocuirea lor este destul de dificilă. Acest fapt explică de ce sistemul finlandez nu caută să formeze genii ci are drept obiectiv ca marea majoritate a elevilor să ajungă la un nivel mediu de educație.

Învățământ sau educație?

În România, profesorii au la îndemână un citat dintr-un anonim: "șapte ani de acasă" iar acest citat îl flutură cu mandrie deontologică o mare parte dintre ei. Să reducem la absurd și să ne închipuim că un viitor elev nu are cei "șapte ani de acasă". Ce facem cu el? Crede cineva că va rămâne impresionat de respectivul citat? Lăsând la o parte faptul că reprezintă un ad hominem aruncat pentru a justifica lipsa de implicare, dilema despre rolul profesorului în viața elevului nu este tocmai nouă.

De ce în Finlanda toți profesorii trebuie să studieze și să aplice psihologie infantilă?

De ce în Suedia toți profesorii trebuie să știe principiile și erorile logice?

De ce în Japonia până la 10 ani nu se dau note ci se pune accentul pe norme de comportament?

Oare elevii japonezi nu au "șapte ani de acasă"?

Un aspect interesant îl reprezintă organizarea sistemului universitar românesc în comparație cu alte sisteme universitare. Chiar dacă poate nu este pe placul nostru, cele mai bune universități sunt în S.U.A. De ce?

Răspunsul pare să aibă legătură cu evoluția tehnologică, adică cu noutățile tehnologice. Universitățile sunt interesate de noi idei ale studenților și nu de memorarea unor cărți despre tehnologia din anii 80. Normal că există examene grilă despre aceste tehnologii "învechite", dar scopul unei universități americane constă în capacitatea de a se schimba și a adopta noi idei care pot

reprezenta noi tehnologii, adică noi surse de venit pentru universități.

Tehnologia evoluează atât de repede încât materiile studiate în primul an sunt considerate deja depășite atunci când un student a absolvit universitatea. De ce nu există examen de licență în universitățile occidentale? Pentru că nu este prea logic să mai susții un examen din aceleași materii? Un alt aspect îl reprezintă lucrările de diplomă care ar trebui tratate mult mai serios. Un student ar trebui să aibă la dispoziție câțiva ani pentru a scrie ceva interesant, adică "idei noi".

Franklin Delano Roosevelt: "*Democrația nu poate avea succes decât dacă cei ce-și exprimă alegerea sunt pregătiți să aleagă înțelept. Adevăratul garant al democrației este deci educația.*"

O altă formă de a combate sistemele politice birocratice ar fi sistemul elvețian de democrație directă prin care proiectele de lege ferendă se propun prin strângerea de semnături și se aprobă prin referendumuri.

De ce democrație directă și nu democrație reprezentativă?

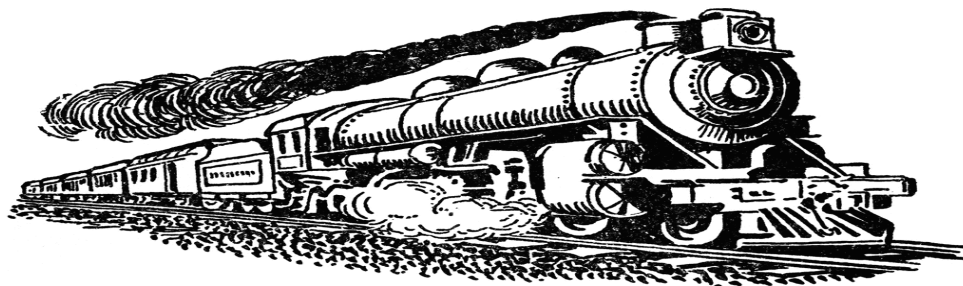
În primul rând pentru că democrația reprezentativă de astăzi nu reprezintă interesele cetățenilor, s-a transformat într-un teatru lobbyist extrem de periculos pentru armonia socială. Majoritatea partidelor din sistemele reprezentative sunt sponsorizate în timpul campaniei electorale de diferite grupuri de interese pentru contracte publice sau legi cu dedicație. Ce este rău în acest fapt? Răspunsul simplu ar fi "reforma" de dragul eficienței economice dar latura întunecată a democrației reprezentative uită să spună câți oameni își pierd locul de muncă în urma acestei eficiențe economice. În al doilea rând, sistemele reprezentative nu sunt transparente în actul de guvernare iar acest fapt duce la creșterea corupției.

Charles de Gaulle: "*politica este prea importantă pentru a fi lăsată în mâinile politicienilor.*"

În democrația directă, rolul cetățeanului este unul activ pentru că învață să fie responsabil, prin deciziile pe care le ia. Își închipuie cineva, că un coproprietar al unei fabrici, ar vota într-un referendum privatizarea unei fabrici pe un dolar? În 1989 statul era compus din 23 de milioane de acționari care nu au votat nici acorduri de împrumut cu F.M.I. și nici privatizări fraudulente.

Democrația directă are rol educativ prin conștientizarea cetățeanului asupra faptului că puterea de decizie este în mainile lui.

Nedov Octavian

NUMĂRUL VIITOR - 27 DECEMBRIE 2017

DECLARAȚIE

Strategia adoptată de membrii GR.AN.AC. este corectă, simplă, coerentă și funcțională. Principiile de organizare și idealurile care îi unesc pe membrii acestui grup sunt cunoscute acum. Revista este rezultatul muncii depuse de un grup redacțional organizat. GR.AN.AC. socotește, în mod obiectiv, că universitatea își desfășoară în continuare activitatea sub influența majoritară a intereselor personale și a grupurilor de interese.

Rectorul este al Universității? Universitatea este a Rectorului? Decanul este al Facultății? Și ... Departamentul? Al cui este Departamentul?

În prezent, regulamentele și prevederile legale sunt departe de a fi respectate de universitate.

Obligațiile contractuale ale acesteia față de toți salariații instituției trebuie respectate în totalitate.

S.S.U. a încheiat un parteneriat funcțional cu GR.AN.AC. Manifestul scris la înființarea S.S.U. a fost confirmat de atitudinea și acțiunea sindicală ulterioară.

Dorim să facem dovada faptului că toate acțiunile și activitatea depusă urmăresc funcționalitatea instituției. Este exact ceea ce se declară și rămâne la stadiul de declarație: o UNIVERSITATE modernă, adaptată ritmului acestui secol și cerințelor pe care acesta le impune.

Dorim ca alegătorii să aibă cunoștință de puterea lor în responsabilizarea aleșilor lor, pe toată durata mandatului și nu numai o singură dată, la intervale de patru ani.

Dorim ca drepturile salariaților să fie cunoscute, să eliminăm discriminarea, să instaurăm Legea.

Dorim ca **Valoarea** să învingă definitiv **Influența** și **Relația** în această instituție de învățământ superior.

GR.AN.AC. va face toate demersurile necesare în parteneriatul strategic încheiat cu S.S.U. pentru ca drepturile salariaților să fie cunoscute gradual și exercitate progresiv în raporturi de muncă cu angajatorul.

Toți salariații Universității au dreptul la Demnitate și Respect.

Funcțiile de conducere sunt trecătoare.

imagine preluata de la www.curierulnational.ro

Presa nu poate fi nicidecum înjosită la rangul de "a patra putere în stat", deoarece funcționează pentru informarea cetățenilor și cristalizarea opiniei publice pe baza căreia poporul adoptă decizii, ca manifestare a puterii sale; puterea poporului este singura putere politică, într-un regim care chiar așa se și numește: "puterea poporului" - , pentru a cărei garantare a fost concepută fragmentarea puterilor statului.

Prin urmare, presa îndeplinește o funcție a sistemului democrației și nu este o putere separată, decât atunci când devine agent de propagandă a vreuneia din puterile statului (ori a sferelor acestora, incluzând aici propaganda opoziției și a marilor trus-turi din business); în acel caz, presa se descalifică, devenind vector al uneia dintre cele trei puteri ale statului, agresând democrația, care se îngustează.

sursa: www.bursa.ro

REDACȚIA

Redactor Șef - Popescu Mugurel - 0723 462 452

POȘTA redacției: granac.ssu@gmail.com

<http://www.ssu.ro/revista/>

ISSN 2559 - 5237

ISSN-L 2559 - 5237